Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 1 (1501) ♦ Субота, 4 січня 1997 року ♦ Ціна договірна

Нинішній рік буде кращий за попередній.

Бо в ньому всі отримають зарплату і пенсію за рік минулий

НОВОРІЧНЕ ЗВЕРНЕННЯ

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л. Д. КУЧМИ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Шановні співвітчизники! Друзі!

З давніх-давен зустріч Нового року — прекрасна традиція, яскраве і неповторне свято. Воно збирає усіх нас, від малого до великого, у родинному колі, дарує радість спілкування з найближчими друзями. Воно сповнює тривожно-радісним очікуванням змін, сподіваннями на те, що віднині все піде на краще. Що примножиться добро й залишаться у минулому життєві негаразди й клопоти. Воно несе й особливі відчуття єдності народу, причетності кожного до загальних справ, надій та устремлінь.

З таким настроєм ми сідаємо за святкові столи, звіряючи свої годинники з великим хронометром, за яким живе держава. А поки проб'є дванадцять, у думках осягаємо пройдене й пережите і просимо долю бути прихильною до нас.

(Закінчення на 2-й стор.).

Банк для спільних проектів

Чорноморський банк торгівлі та розвитку (ЧБТР), заснований блоком 11 держав Чорноморського економічного співробітництва, розпочне свою діяльність з 1997 року. Штаб-квартира банку буде в Салоніках (Греція).

Як повідомив агентству «Інтерфакс» віце-президент Національного банку Грузії Мераб Какулія, всі організаційні питання створення ЧБТР практично розв'язано. З 11 країн—учасниць ЧЕС угоду про створення банку ратифікували вісім: Албанія, Вірменія, Греція, Молдова, Росія, Румунія, Туреччина та Грузія.

На думку Мераба Какулія, діяльність ЧБТР дасть змогу країнам-учасницям здійснювати спільні проекти в галузі торгівлі, промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, а також у сфері АПК, туризму та екології.

До мешканців планети під назвою Газета

Тираж "ГУ" на січень-97 становить 277.688

НА ПОЧАТКУ року газетяреві завжди здається, що йому належить висаджуватися на невідому планету. Тому його так цікавить тираж своєї газети: скільки, мовляв, на цій планеті мешканців, які вони, чого чекають від тебе, чого чекати від них?

У блиску новорічних феєрверків, у сяйві ялинок, під святковими масками вони, ті мешканці, видаються незвичайними. Втім, вони такі й є. Хоча турбот у них — як у всіх, якщо не більше. Приміром, чимало наших читачів просили надрукувати календар на 97-й рік, тобто коштів на улюблену газету в них вистачило, а на календарі довелося економити. Щиро вдячні цим людям за вірність газеті, хоч надто радіти з цього приводу нам не доводиться. Порадіємо, коли у всіх мешканців нашої з вами газети-планети у новому році вистачатиме на все необхідне. Того всім і бажаємо, заради того й працюватимемо.

... А календар у першому новорічному номері все-таки друкуємо!

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Колективу редакції газети «Голос України»

Вельмишановні друзі!

Нинішнє Новорічча щасливо збіглося з виходом 1500 номера газети «Голос України», поява якої в січні 1991 року відіграла важливу роль в утвердженні незалежності України.

Тому дозвольте від імені уряду України щиро привітати вас із цією визначною подією.

Вся 6-річна історія «Голосу України» — це газетний літопис справді вільного, але надто нелегкого шляху розбудови нашої молодої держави, визнання її світовим співтовариством, піднесення національної самосвідомості українського народу.

Розсудливий, виважений підхід «Голосу України» до найпекучіших проблем політичного та економічного життя держави, зокрема під час прийняття Конституції України, приніс вашій газеті повагу й авторитет серед широкого читацького загалу.

Бажаю вам і надалі невтомних творчих пошуків, цікавих статей, нарисів, інформацій про все розмаїття життя України.

Щастя, здоров'я, усіляких гараздів вам і вашим рідним!

Прем'єр-міністр України
Павло ЛАЗАРЕНКО.

Уперше — про реальне зменшення податків

Ця аксіома відома давно: зменшуєш податки —забезпечуєш пожвавлення виробництва. І, в свою чергу, зростає маса платників податків.

Відомо давно, але...

Уся справа в тому, що має пройти певний час, поки спрацює цей механізм. І на цей певний час — до двох років — треба затягнути паски соціальних, оборонних та інших державних видатків.

До кінця минулого року на це ніхто не наважувався. Одним заважала соціально-спекулятивна позиція, інші вважали, що в незалежній Україні манна падатиме безпосередньо з неба, а тому «дайош» пільги всім підряд, ще іншим застилала очі елементарна економічна безграмотність і т. п.

Та ось потроху настає час прагматиків. І вони, прагматики, підрахували і спитали: куди ж це ми йдемо? У глухий кут чи в безодню?!

До того всі-всі наші мудреці говорили, писали, ледь не співали про необхідність зменшити податки. А попередні уряди, глави урядів не наважувалися на те. Бо зніму же до того, як така політика знесе золоті яйця. Отак і перебивалися. Шість років. А спочатку б те робити було б легше. Але — нарешті. Нарешті знайшлися люди, які чітко поставили на зменшення податкового тиску. А отже — на реальну підтримку вітчизняного товаровиробника. І відкрили перспективу поліпшення роботи і життя. Для всіх.

Тому пропонуємо вам, шановні читачі, уважно прочитати виступ Прем'єра на сесії ВР, який ми (дещо скоротивши) подаємо на 3-й сторінці.

Маємо достовірну інформацію: Президент незадоволений. Тим, що уряд пізно подав свої пропозиції. Мав підготувати їх на кілька місяців раніше. Президента можна зрозуміти.

Але зрозуміймо й те, що уряд подібне зробив уперше. І що відпрацювати таке і вийти з цим на люди — зовсім непросто. Як бачите, кадри вирішують усе. Якщо вони —вирішують.

Тепер слово має Верховна Рада.

А поки що — читайте на 3-й стор. І— думайте...

У номер

Свято могло стати трагедією

Відразу чотири вибухових пристрої виявили у четвер в корпункті арабської газети «Аль-Хайят», розміщеному в Національному будинку преси в центрі Вашингтона. Усі вибухівки були сховані у музичні різдвяні листівки і відправлені з єгипетського міста Олександрії.

ФБР також повідомило, що два схожі пристрої знайдено в четвер у в'язниці міста Форт-Лівенворт (штат Канзас). Вони були призначені одному із службовців в'язниці. На думку ФБР, не можна відкидати припущення, що між двома інцидентами можливий якийсь зв'язок.

Того самого дня в одному з вашингтонських поштових відділень було знайдено сьомий вибуховий пристрій в конверті з вітаннями, адресованому в корпункт газети «Аль-Хайят». «Ми розглядаємо ці інциденти як терористичні акції», — заявила офіційний представник ФБР Сюзан Ллойд. Водночас вона зазначила, що поки що невідомо хто може бути причетний до їх організації.

Перші дні — без НП

За даними Міністерства з надзвичайних ситуацій, протягом перших діб нового року в Україні не сталося серйозних надзвичайних пригод. Лише в Херсонській області та Криму в результаті сильних снігопадів було обірвано ряд ліній електропередач. Мали місце випадки відімкнення тепла в окремих житлових районах у Львівській, Івано-Франківській та Кіровоградській областях. Крім того, місцеві служби Тернопільської області ведуть спостереження за підвищенням рівня води, спричиненого через льодові затори на деяких річках загір'я.

А Київське УВС повідомляє: за святкові дні в столиці зареєстровано 59 злочинів, що значно нижче за звичайні середньодобові показники.

«Градобанк» уже обіцяє «град»... компенсацій?..

Президент України Леонід Кучма доручив Кабінету міністрів і Національному банку терміново розв'язати питання виплати компенсацій. Як відомо, уряд Федеративної Республіки Німеччина виплачує компенсації громадянам України, які в роки Великої Вітчизняної війни стали жертвами нацистських переслідувань. Кошти ці надходили через Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення», рахунок якого було відкрито в акціонерному банку «Градобанк». Однак внаслідок фінансових труднощів банк не може виконувати зобов'язання. Тому глава держави запропонував Кабінету міністрів і Національному банку України до 15 січня 1997 року вжити необхідних заходів щодо розв'язання проблеми заборгованості «Градобанку» і розпочати виплату компенсацій.

Інше доручення Президента, адресоване Кабінету міністрів, — щодо пакета законопроектів з податкової реформи, поданих урядом на розгляд Верховної Ради, в якому, зокрема, передбачено оподаткування коштів, одержаних громадянами в результаті розміщення їхніх власних збережень на поточних (депозитних) рахунках банків України. Це також передбачається здійснювати і щодо вкладів у іноземній валюті, повідомляє прес-служба Президента України.

НОВОРІЧНЕ ЗВЕРНЕННЯ

Президента України Л. Д. Кучми до українського народу

(Початок на 1-й стор.).

За кілька хвилин відійде в історію рік 1996-й. Прощаючись з ним, давайте разом зважимо, що він залишає нам на згадку і що маємо взяти в дальшу дорогу.

Один рік — це і багато, і мало. Багато — бо значними й різними були події. У них переплелися буденне й урочисте, радощі та печалі — так, як це завжди буває в житті. А мало — тому, що не все вдалося, не все змогли і встигли зробити.

Мені, як і вам, хотілося, щоб цей високосний рік швидше закінчився. І все ж, вважаю, є підстави згадати його добрим словом.

Він назавжди увійде до нашого родоводу як рік першого ювілею Української держави — 5-ї річниці проголошення її незалежності. Вік цей зовсім юний, це пора, коли робляться перші кроки. Вони ніколи не бувають легкими і простими для людини, а для держави тим більше. Звідси — невирішені проблеми, і, на жаль, помилки та прорахунки. Нам сьогодні доводиться важко, а багатьом — дуже важко. Шлях до нового, заможного й цивілізованого буття пролягає через виживання. А це позначається на всьому — стані економіки, на настроях і соціальному самопочутті людей. Однак ми вистояли. І зараз маємо можливості перейти від стратегії виживання до стратегії розв'язання масштабних завдань, які забезпечать реальний поступ уперед. Для цього вже є необхідні об'єктивні передумови.

Знаменною, етапною віхою 1996 року стало прийняття Конституції. Я вбачаю в ній фундамент для облаштування нашої спільної оселі — нової України. Такої оселі, де добре, зручно і затишно жилося б усім і кожному.

За всього розмаїття думок і позицій атмосферу в суспільстві визначають політична стабільність, громадянський мир і злагода. Україна стала авторитетною й шанованою у світі державою. Перших обнадійливих зрушень, які вселяють оптимізм досягнуто в економіці. Вдалося приборкати інфляцію, а з нею і карколомні стрибки цін. Маємо повноцінну національну валюту. Закладено основу для відновлення економічного зростання.

Створено підґрунтя для того, щоб уже з наступного року загальнодержавні справи та інтереси повніше, послідовніше були підпорядковані потребам і запитам громадян. У цьому — підтвердження правильності обраного нами курсу. Отже, не можемо стишувати ходу чи зупинятися на півдорозі. Краще життя ніхто нам не покладе під ялинку як новорічний чи різдвяний подарунок.

То ж нехай скрізь, у місті і на селі, утверджуються справжні господарі, творці своєї долі на власній землі. Нашому мудрому і працьовитому народу це цілком під силу.

Як глава держави я дбатиму про збереження та зміцнення у нашій Вітчизні порозуміння і спокою, про створення таких умов, за яких кожна людина могла б нормально працювати і гідно, заможно жити. Буду й надалі добиватися, щоб якомога менше було різнобою та неузгодженості між гілками влади, а більше — здобутків та добрих справ.

Дорогі друзі!

Про цю пору на рубежі років у народі кажуть: сонце повертає на весну. Ще панують сутінки й холод, але неухильно довшають дні, додається світла. А з ним — і надій на близький розквіт природи та щедрий врожай.

Нехай же швидше розвидняється й на обріях нашої долі, сіється і родиться на нашій спільній ниві!

Ми живемо у праці, а відтак — будемо приростати добром і славою.

Сердечно вітаю всіх вас з Новим 1997 роком і Різдвом Христовим. Хай прийдуть з цими святами до кожної домівки, у кожну сім'ю щастя, здоров'я і радість.

За це я й піднімаю з вами келих в цю урочисту хвилину, на порозі Нового року.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань діяльності підприємств зв'язку

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №14, ст.168; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №51, ст.680; 1993р., №30, ст.322, ст.324, №51, ст.481, ст.482; 1994 р., №3, ст.13, №28, ст.234, №33, ст.301, №40, ст.366, №49, ст.434; 1995 р., №7, ст.47, №10, ст.64, №30, ст.232, №45, ст.334, ст.335, ст.336; 1996 р., №2, ст.4, №31, ст.144):

1) частину першу доповнити реченням такого змісту:

«Діяльність, пов'язана з технічним обслуговуванням та експлуатацією первинних мереж (крім місцевих мереж) та супутникових систем телефонного зв'язку в мережах зв'язку загального користування (крім супутникових систем телефонного зв'язку в мережах загального користування, які мають наземну станцію спряження на території України та створюються або розгортаються за допомогою національних ракет-носіїв або національних космічних апаратів), пересиланням грошових переказів, листів до 20 (двадцяти) грамів, поштових карток, виплатою та доставкою пенсій, грошової допомоги малозабезпеченим громадянам, здійснюється виключно державними підприємствами і об'єднаннями зв'язку»;

2) У частині другій:

а) абзаци двадцять сьомий і двадцять восьмий викласти в такій редакції:

«будівництво і технічне обслуговування мереж передачі даних і документального зв'язку загального користування та надання послуг у цих мережах;

будівництво і технічне обслуговування передавальних станцій супутникового зв'язку та надання послуг з їх використанням»;

б) в абзаці тридцятому слова «поштової кореспонденції» замінити словами «поштових відправлень»;

в) абзац тридцять перший виключити;

г) доповнити частину новими абзацами такого змісту:

«будівництво і технічне обслуговування мереж теле-, радіо- і проводового мовлення;

будівництво і технічне обслуговування мереж міжнародного, міжміського і місцевого телефонного зв'язку та надання послуг у цих мережах;

будівництво і технічне обслуговування мереж зв'язку з рухомими об'єктами та надання послуг з їх використанням».

2. Статтю 11 Закону України «Про зв'язок» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №20, ст.143) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Дія частини першої цієї статті не поширюється на супутникові системи телефонного зв'язку в мережах зв'язку загального користування, які мають наземну станцію спряження на території України та створюються або розгортаються за допомогою національних ракет-носіїв або національних космічних апаратів».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою.

3. У Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року №9-93 «Про об'єднання державних підприємств зв'язку та запровадження ліцензування деяких видів діяльності в галузі зв'язку» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №13, ст.115):

1) назву Декрету викласти в такій редакції:

«Про об'єднання державних підприємств зв'язку»;

2) статтю 2 виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
20 грудня 1996 року.
№626/96—ВР

Закон України

Про внесення зміни до статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито»

Верховна Рада України **постановляє:**

Доповнити статтю 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року №7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №13, ст.113, №26, ст.281, №49, ст.459; 1994 р., №28, ст.241, №29, ст.257, №33, ст.300; 1995 р., №13, ст.85, №14, ст.90; 1996 р., №9, ст.43, №41, ст.192) пунктом 39 такого змісту:

«39) Комітет у справах нагляду за страховою діяльністю — за позовами, з якими він звертається до арбітражного суду у справах про скасування державної реєстрації страховика як суб'єкта підприємницької діяльності у випадках, передбачених статтею 8 Закону України «Про підприємництво».

Президент України
Л.КУЧМА.

м. Київ, 19 грудня 1996 року.
№621/96—ВР

Оголошення

Просимо всі організації, що брали участь у капітальному ремонті Палацу культури «Україна», впорядкуванні прилеглої території, забезпеченні обладнанням, устаткуванням, інвентарем, матеріалами та наданні послуг, з якими на даний час не проведені розрахунки, звертатися до Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з перевірки законності виділення і використання коштів на капітальний ремонт Палацу «Україна» за адресою: м. Київ-19, вул. Садова, 3, кімната 208, телефон 228-15-14, факс 29173-65, вівторок—п'ятниця з 14.30 до 15.15. Голова Тимчасової слідчої комісії Смірнов Є. Л.

Уряд пропонує зниження податкового тиску

З виступу Прем'єр-міністра України Павла ЛАЗАРЕНКА про бюджет України на 1997 рік на сесії Верховної Ради 26 грудня 1996 року

З усією гостротою відчуваю кульмінацію сьогодення. Не працює багато підприємств, згортається виробництво, бідує село, росте безробіття, падає життєвий рівень.

Я згоден з думкою, що ще півроку — і далі буде важко проводити самостійну внутрішню і зовнішню політику.

... У 1995 році бюджет уже не міг утримувати соціальну сферу: непрофінансовані видатки на її утримання зросли в декілька разів і досягли 1,6 млрд. гривень. А в 1996 році бюджет уже був неспроможний виконати елементарну функцію — виплату заробітної плати та пенсій.

З 1 липня неймовірними зусиллями новому уряду при підтримці Президента України та Верховної Ради України вдалося взяти ситуацію під контроль, зупинити обвальне зростання боргів. За ці місяці ми не допустили істотного збільшення заборгованості з заробітної плати та пенсій, зменшили борги з електроенергії.

Але понад 3 млрд. гривень, що накопичилися ще з кінця минулого року, висять непомірним тягарем і загрожують соціальним вибухом.

Ми просто зобов'язані разом прийняти рішення і погасити борги з заробітної плати та пенсій у новому році.

Ми не зможемо цього зробити, якщо не змінимо ідеологію і базу оподаткування. Вже всі розуміють, що адміністративними методами не змусиш 700 тис. суб'єктів господарювання працювати в легальному режимі, враз позбутися бартеру, якщо на кожну гривню заробітної плати треба відраховувати більш як 50 копійок.

І тому не дивно, що більшість суб'єктів господарської діяльності нараховує символічну зарплату, а більшу частину нелегально платить готівкою.

Обсяг «тіньової» економіки за останні роки зріс на третину і досяг загрозливого для національної безпеки масштабу.

Неможливо миритися з таким становищем, коли на 3 місяці затримується виплата пенсій, на 6 місяців — зарплати вчителям і лікарям, на 9 місяців — стипендії студентам. І водночас процвітають десятки різноманітних позабюджетних фондів.

Уряд і тут ужив енергійних заходів. Ми розпочали перевірку діяльності структур лише Чорнобильського фонду за 1995 рік. Картина жахлива: тільки за минулий рік несплата мита за ввезені товари досягла понад 135 трлн. крб. за цінами 1995 року. Це сума двомісячного державного бюджету і дорівнює річному обсягу митних зборів, який держава отримує від зовнішньоекономічної діяльності.

Ще один приклад: в якій державі таке є, щоб суб'єкти господарської діяльності, розташовані на третині території, були звільнені від сплати будь-яких податків?

Таке життя забезпечила тисячам комерційних структур стаття 7 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи». Можна працювати в Києві, але зареєструватися у Вишгороді чи Славутичі, і спокійно, законно набивати кишені, не турбуючись про бюджет і пенсіонерів, не сплачуючи жодної гривні податків, крім сплати в місцеві бюджети.

Стільки ж приблизно потрапляло до кишень ділків, які також у законному порядку «відмивали» свій величезний капітал на давальницьких схемах по спирту, тютюну та шкірсировині.

Ми тільки-но розпочали наводити тут лад, запровадили акцизи, деякі обмеження — відразу запрацювали наші заводи, утричі збільшились надходження від реалізації власної горілки. Але який доводиться долати відчайдушний опір, протидію, агресивне лобіювання!

Я вдячний Верховній Раді, яка підтримує наведення порядку в цих питаннях.

Настав час жорстко збалансувати бюджет і щодо масових пільг. Згідно з десятками чинних нормативних актів сума пільг становить майже 15 млрд. гривень, а можливості бюджету з їх фінансування — лише 600 млн., тобто в 25 разів менші.

В Україні 25 млн. чоловік мають право безплатного або пільгового проїзду в залізничному транспорті, 17,3 млн. — у міському електротранспорті, близько 22 млн. чоловік користуються пільгами в оплаті житлово-комунальних послуг.

Вдумайтесь: 40 відсотків бюджету треба віддати на оплату пільг!

Ми перетворюємося на країну суцільних, але часто лише декларованих пільг. Нічого, крім роздратування людей, це не приносить.

Відповідально заявляю: уряд ніде не виступав і не виступає за відміну законних і заслужених пільг ветеранам, учасникам бойових дій, інвалідам, чорнобильцям, «афганцям». Але не можна вважати нормальним явище, коли безоплатно користуються транспортом, лише частково оплачують комунальні послуги, електроенергію категорії громадян, які сьогодні отримують до 500 гривень заробітної плати і більше: судді та арбітражні судді, ветеринарні працівники та працівники податкових адміністрацій.

Яке ми маємо моральне право вимагати стовідсоткової оплати послуг від робітника чи селянина, щомісячні доходи якого ледве сягають 100 гривень! Та й ті виплачують нерегулярно!

Сформувати бюджет на основі старих підходів уже не просто небажано, а й небезпечно для національної економіки. За допомогою фахівців, незалежних експертів, за активної участі депутатів ми розробили десятки варіантів обчислень, побудували комп'ютерні моделі.

Без прийняття пакета рішень у 1997 році прогнозується 4-відсотковий спад ВВП, у 1998 році — 3,8 відсотка. Можливості фінансування бюджетних сфер будуть і надалі скорочуватися, життєвий рівень населення знизиться в 1,5 раза.

Без послаблення податкового тиску нам не вивести економіку з «тіні», не добитися реальних інвестицій.

61 відсоток сукупного податку з 20-ти нарахувань не хочуть і не можуть сплачувати 90 відсотків підприємств і підприємців. Дедалі більша частина з них переходить у нелегальний режим.

«Тіньова» економіка сьогодні становить до 50 відсотків і вже зрівнялася з офіційною. Ми стоїмо на рубежі, за яким вітчизняна економіка працюватиме не завдяки, а всупереч державі.

Не може не хвилювати в цьому контексті ситуація, що склалася з нашими грішми. Якщо на початок 1995 року поза сферою банківського обігу перебувало 25% грошей, то на кінець нинішнього — майже половина. У державі катастрофічно не вистачає реальних, «живих» коштів.

Складається ситуація, коли легальних коштів немає ні в яких структурах, крім бюджету. Тільки на бюджет сподіваються і накидаються банки, окремі підприємства й цілі галузі.

Прикладів багато. Пошлюся лише на один. Ми детально проаналізували і виявили: шахтарі отримують заробітну плату лише завдяки бюджету, хоча держава безпосередньо викуповує тільки 30% видобутого вугілля.

Звідси — колосальна напруга, в якій перебуває державний бюджет. А гроші «працюють» на масових стихійних і нестихійних ринках та базарах: там спритніше податки і товарно-грошові відносини.

Ситуація ускладнюється діяльністю банківської системи. Абсолютна більшість вітчизняних банківських структур заробила «швидкі» гроші на інфляції, і на цьому їх розвиток зупинився. Не все гаразд у визначенні стратегії розвитку банківської справи.

Становище потрібно терміново виправляти. У цьому необхідна підтримка Верховної Ради. Проект відповідного закону розроблено.

Стурбованість викликає кредитна політика банків. Лише 4—5 відсотків кредитів, інвестованих у національну економіку, є довгостроковими.

Непомірно висока плата за користування кредитами позбавила виробників і торгівлю можливості поповнення оборотних коштів. Ситуація абсолютно ненормальна.

Нам конче потрібно поліпшити механізм управління валютними резервами. Настав час пов'язувати розміщення державних валютних коштів у зарубіжних банках з наданням цими банками відповідних позик уряду, комерційним банкам та господарюючим суб'єктам-резидентам України.

Що конкретно пропонує уряд у цій ситуації?

Головна наша мета чітко викладена в ухваленій Верховною Радою програмі діяльності Кабінету міністрів, від якої ми не збираємося ухилятися ні за яких умов: це оздоровлення національного виробництва, і перш за все — через зниження податкового тиску.

Я згоден з тими депутатами, хто пропонував це зробити 3—4 роки тому, коли ще був більш-менш соціально збалансований бюджет, вищий рівень виробництва і пристойніший, ніж сьогодні, рівень життя, в першу чергу — пенсіонерів.

Запропоновані сьогодні радикальні заходи цілком справедливо хвилюють усіх нас.

Дійсно, без додаткових зусиль можна втратити вже в перші місяці нового року навіть те незначне, що сьогодні є. Уряд цим стурбований. І я повною мірою розумію його відповідальність перед народом. Звичайно, можна відсидітися ще рік, але втратимо вже не уряд, а економіку і державу.

Тому уряд пропонує перш за все кардинально змінити ідеологію оподаткування, сформувати реальний бюджет. Вводиться оподаткування за фактичними результатами роботи, а також нова система списання амортизації.

Зміни в оподаткуванні прибутку настільки значні, що доходи за цією статтею зменшуються з 7,2 у бюджеті 1996 року до 0,4 відсотка в бюджеті 1997 року. Тобто завдяки зниженню тільки цього податку у підприємств залишається близько 5 млрд. гривень реальних грошей.

У результаті, по-перше, відпаде необхідність іти на нижчий економічний злочин — приховувати прибутки, а отже — заганяти їх у собівартість, робити вітчизняну продукцію неконкурентоспроможною.

По-друге. В законопроекті «Про оподаткування прибутку підприємств» наголос зроблено на сприянні саме національним інвестиціям. Той, хто займається інвестиціями, взагалі не буде платити податку на прибуток.

По-третє. Впорядковуються нарахування і сплата податку на додану вартість. У разі прийняття запропонованого варіанту запрацює механізм відшкодування цього податку підприємствам-експортерам, підприємствам з тривалим або сезонним характером виробництва.

Якраз на цьому наполягали передусім аграрники, суднобудівники. У проекті бюджету на ці цілі передбачено суму майже в 1,5 млрд. гривень.

Четверте. Уряд пропонує не тільки впорядкування сплати поточних податкових платежів, а й реструктуризацію на 5—10 років існуючої заборгованості перед бюджетом. Ця пропозиція вже знайшла підтримку в депутатів і промисловців.

При цьому борги на 31 грудня 1993 року списуються повністю. Заборгованість на 31 грудня 1994 року підлягає реструктиризації на 10 років. Заборгованість із 1 січня 1995 року по 30 листопада 1996 року реструктуризується на 5 років. Це ще близько 2,3 млрд. гривень нарахованих, але не сплачених податків. Ця реальна сума теж залишається працювати на економіку конкретних підприємств.

І ще одна принципова деталь. Основний тромб нашої економіки — хронічні, а часто й безнадійні неплатежі, які сягають на сьогодні астрономічної величини — близько 60 млрд. гривень, що більше проекту державного бюджету 1997 року. Які тільки заходи не вживалися з цього приводу: прийнято десятки різних постанов, розпоряджень, навіть законів та указів. Запроваджувалися картотеки, черговість платежів, штрафи, пені, примусові вилучення.

Результат вам відомий: гроші перестають виконувати свої основні функції, бо їх просто немає. Бартер стає нормою економічних відносин.

Ми рішуче пропонуємо відмовитися від жорсткого адміністрування, піти суто економічним шляхом: давайте взагалі скасуємо картотеки, черговість платежів, тоді запрацюють нормальні товарно-грошові відносини між партнерами.

П'яте. Ми вносимо проект значного зменшення нарахувань на заробітну плату: з 51 до 32 відсотків. Підрахунки свідчать: у товаровиробників додатково залишається ще близько 4 млрд. гривень «живих» коштів.

Аргумент тут єдиний і очевидний: не можна вивести з тіньового обігу будь-які гроші, якщо більше половини з них необхідно віддати державі. Саме тому не можна обмежуватися першим етапом — зниженням нарахувань з 51 до 32 відсотків, а треба послідовно йти далі.

Таким чином (і це головне), завдяки прийняттю поданих законопроектів підприємства України заощадять близько 15 млрд. гривень — суму, яка у 8 разів перевищує весь обсяг іноземних інвестицій за останні три роки. Суму, яка дорівнює 40 відсоткам проекту державного бюджету на 1997 рік. Це і є відповідь на запитання, що конкретно дає податкова реформа! Судити вам: це захист чи не захист національного товаровиробника. Що матимемо в результаті податкової реформи? Перше. Загальний рівень податкових вилучень знизиться з 42 до 35,7% ВВП. Доходи становитимуть 37 млрд. гривень, витрати — близько 42,8 млрд. гривень (дефіцит — 5,5 % ВВП).

Ще раз наголошую: уряд не зменшить проти минулого року видатки на соціальні галузі та сфери — освіту, культуру, медицину та оборону і вугільну галузь. Зросте реальна фінансова підтримка сільського господарства, зокрема тваринництва.

Друге. Передбачено і буде здійснено в першому півріччі 1997 року погашення боргів із заробітної плати та пенсій в межах 3 млрд. гривень.

Третє. У разі прийняття пакета рішень в 1997 році очікується хоч і незначне, але все ж таки зростання ВВП — на 1,7 %, в 1998 році — більш як на 5 %. Розпочнеться реальне відродження економіки, вихід усього народного господарства із затяжної кризи.

Нам украй важливо мати збалансований, необтяжений популізмом і майбутніми виборами бюджет.

Заявляю ще раз: ми змушені вдаватися до таких заходів, але це стосується невеликої частини населення, включаючи передусім працівників державного апарату. І робимо це заради того, щоб уже в 1997 році реальна пенсія зросла щонайменше на 10 гривень.

Ще одне: нам не можна продовжувати ганебну практику, коли величезна частина неплатежів виникає через неплатежі з бюджету.

Це вже і страшно, і небезпечно, коли ми свідомо щоразу і щорічно відтворюємо нашу кризу своїми руками та ще й у геометричній прогресії.

І останнє. Безумовно, в проектах законів є упущення, до них можна пред'явити справедливі претензії, над ними ми разом з вами будемо працювати.

Однак уряд стурбований спробою вирвати окремі частини проектів і прийняти їх окремими законами. Хіба можна розглядати окремо законопроект про амортизацію у відриві від загальної схеми оподаткування прибутку? Як потім «склеїти» і сам закон, і бюджет?

Те ж саме і з законом про платежі. З урядового проекту виділено тільки одну частину — реструктуризацію заборгованості. Але без скасування картотеки це рішення нічого не дає.

А яку величезну загрозу всій фінансовій системі таїть у собі намагання списати суму пені і штрафних санкцій! Хто в таких умовах буде платити податки? Вже самі наслідки обговорення цієї ідеї показали: доходи бюджету різко впали. За останні дні грудня до державної скарбниці надходило вдвічі—тричі менше коштів, ніж на початку місяця. Всі очікують, що борги будуть списані. Що ми робимо?

Позиція Уряду однозначна: ми готові піти на реструктуризацію податкової заборгованості. Але саме на реструктуризацію, а не амністію.

Через те просимо розглядати внесений урядом пакет у комплексі. Ми готові до плідної співпраці з кожною депутатською комісією чи фракцією. Як це вже не раз бувало, ми знайдемо спільну мову і оптимальне рішення.

Необхідно за січень, лютий опрацювати і прийняти цей пакет законопроектів, провести навчання кадрів на місцях, дати детальні роз'яснення.

Шановні народні депутати!

Я звертаюся до вас, що вашої мудрості і виваженості. Звертаюся до народу — наших виборців! Час не чекає. Економіка тяжко хвора. Тяжко народу. Радикальні зміни, яких очікує все суспільство, назріли, і ми їх запропонували. Ці зміни не прості, але дають чітку відповідь на найболючіші питання сьогодення.

Тому ми однозначно заявляємо:

— заради захисту національного виробництва,

— заради виходу економіки з «тіні»,

— заради захисту тих, хто справді цього потребує,

— заради збереження і наповнення бюджету новим змістом — нам треба прийняти цей пакет рішень!

Іншого вибору уряд не має.

І я вірю в дієздатність команди, яка бере на себе відповідальність!

Сьогодні уряд здатний працювати, і він буде працювати. В нього достатньо сил і енергії, щоб реалізувати власну програму.

Впевнений і переконаний, що 1997 рік стане роком початку відродження, роком поліпшення життя нашого народу.

Свого часу великий Лінкольн сказав такі слова: «Я роблю все, що в моїх силах, — абсолютно все, і маю намір так діяти до кінця. Якщо кінець буде благополучний, то все, що було проти мене, не буде мати ніякого значення...»

Як завжди, сподіваюсь на розуміння і підтримку.

У номер

● *Київ*

Подорожчає далека дорога

З 6 січня 1997 року буде підвищено на 15 відсотків тарифи на проїзд у пасажирських потягах територією України.

Питання підвищення тарифів на проїзд у потягах приміського сполучення вирішуватимуться місцевими органами виконавчої влади за погодженням з регіональними управліннями залізниць, повідомляє Інтерфакс-Україна.

● *Львів*

Застілля без гріха

Для вірних української греко-католицької церкви новорічні застілля не стали порушенням суворих правил передріздвяного посту. Адже ласували скоромними стравами з дозволу своїх владик. Нещодавно на черговій нараді греко-католицького єпископату України обговорювали відзначення державних свят у період говіння. Було вирішено віднині звільнити мирян та священнослужителів від посту в перший день Нового року та 24 серпня — в День незалежності держави.

● *Полтава*

Убігли у Новий рік

у прямому розумінні слова місцеві ветерани-марафонці. Рівно за чотири години до настання нового 1997 року в Полтаві відбувся традиційний пробіг, учасники якого протягом останніх годин минулого року подолали багатокілометрову дистанцію. А коли годинник пробив символічну дванадцяту, випили по склянці гарячого запашного чаю і привітали один одного зі святом. Таке «вбігання» в Новий рік спортсмени-ветерани проводять уже вшосте, пропагуючи переваги здорового способу життя.

● *Донецьк*

Розовська квочка проти «стегенець Буша»

Розовський комбікормовий завод, урочисте відкриття якого відбулося днями, стане базою для розвитку птахогосподарства області. Нове підприємство, будівництво якого тривало півтора року та коштувало десять мільйонів доларів США, забезпечуватиме птахогосподарства стерильним збалансованим комбікормом у кількості 100 тисяч тонн на рік. Розробляючи відповідну «продовольчу програму», обласна влада намагається вбити двох зайців одразу: забезпечити земляків вітчизняними продуктами харчування та створити додаткові робочі місця.

Олександра КУЧЕРЯВА, *журналіст*

Відкриття тижня

До Лук'янівки пішли іншим шляхом: підземним

«У новий рік годиться вступати без боргів», – сказав Президент України Леонід Кучма на урочистій церемонії відкриття нової станції метро в Києві «Лук'янівська» на Сирецько-Печерській лінії. Столичним метробудівцям справді вдалося достроково виконати давні обіцянки і прокатати перших пасажирів уже 30 грудня. За що група працівників акціонерного товариства «Київметробуд» і отримала від Президента почесні звання. Щоправда, Дід Мороз вельми поспішав устигнути з гостинцями до новорічного бою курантів, підганяючи будівельників працювати у форсованому темпі. І в останні дні старого року довкола цього точилося чимало суперечок — чи встигнуть? Чи якісно вдасться завершити всі роботи? Відповідь дав уряд, винайшовши для торби Діда Мороза всі необхідні понад 80 мільйонів гривень. Сьогодні київська підземка простяглася на 49 кілометрів і має 38 станцій. Новенька «Лук'янівська» вивела нашу столицю до десятки європейських столиць з найдовшими лініями метрополітену.

Одним боргом у новому році поменшало, та й отримані обіцянки— з приємних. Серед них — запевнення глави Київської міської держадміністрації Олександра Омельченка ввести в дію 1997 року станцію метро «Печерська» та продовжити будівництво лінії на Сирецький масив. А за словами Президента, уряд прагне максимально розрахуватися і з невиплаченими зарплатами та пенсіями. Останнього місяця року на це було перераховано 400 млн. грн.

На знімку: серед перших пасажирів — Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Павло Лазаренко, глава Київської міськдержадміністрації Олександр Омельченко.

Фото Укрінформу.

Хай буде світло!

Атомні електростанції України достроково виконали річне планове завдання, повідомили агентство «Інтерфакс-Україна» у відділі зв'язків з громадськістю Держкомітету з використання ядерної енергії.

У порівнянні з 1995 роком виробництво електроенергії на атомних станціях України зросло на 12,7%.

У 1996 році частка електроенергії, виробленої на АЕС, становить 43,8% всієї електроенергії, виробленої в Україні, при тому, що встановлена потужність атомних станцій становить близько чверті потужності всіх станцій України.

Нині на українських АЕС експлуатуються 12 енергоблоків потужністю 10800 МВт.

У плановому ремонті з перезавантаженням палива знаходиться 6-й енергоблок Запорізької АЕС.

1-й енергоблок ПУАЕС, 5-й блок ЗАЕС і 3-й блок Рівненської АЕС (раніше зупинені через включення систем захисту) вже введені в експлуатацію і працюють на номінальній потужності.

Створімо дітям казку

Воістину, січень — казкова пора. Найочікуваніші, веселі і смачні свята для дорослих і для дітлахів: Новий рік і Різдво Христове. Згадайте дитинство. Який настрій, яке очікування дива було в ці дні! Діти з часом стають дорослими, проте відчуття свята залишається. І тепер ми думаємо вже про своїх дітей і створюємо казку для них.

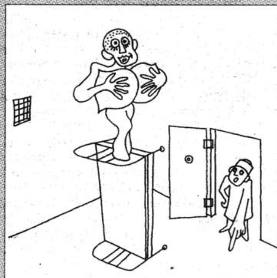
До 8 січня у київському Палаці дітей та юнацтва (колишній Палац піонерів) спільне підприємство «Український мобільний зв'язок» провадить свято Новорічної ялинки. У програмі свята — вистави групи клоунів «+16», атракціони, жарти, конкурси і, звичайно, новорічні подарунки.

«Наше підприємство хоче зробити свій внесок у турботу про покоління, яке підростає, а отже — й про наше майбутнє», — сказав генеральний директор «УМЗ» Мартін Діркс нашому кореспондентові.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Дошка пошани

Президентські вибори — не пологи

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів». Сеня з усієї дурної сили волає і грюкає кулаками у двері.

Убігає пополотнілий лікар:

— Сеню, ой вибач, Наталю, що-що трапилося?!

— Негайно принесіть мені хустину, губну помаду і бюстгальтер першого розміру...

Лікар обводить очима Сенині груди, вимощені подушками:

— Наталю, та тут на всі три...

— Не смійте перечити жінці, кажу — перший, значить перший... і несіть із рюшечками!

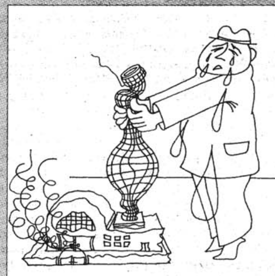
— Гаразд, із рюшечками, а що все-таки сталося?

— А ви що, не здогадуєтеся, — урочисто випинає груди Сеня-Наталя Пітренко, — я включилася у передвиборний президентський марафон!

— Боже, Сеню, вибач, Наталю, а який крик — я думав, що в тебе пологи почалися!

— З вами тут завагітнієш!

Онучі, будь ласка!

Віталій Масол в новорічному інтерв'ю одній шанованій газеті ділився враженнями про 1996 рік: «... Соромно сказати: шкарпетки із-за кордону привозимо! А свої фабрики стоять...»

ВІД ЧЕРГОВОГО: і мені теж сором... нагадувати. Тому ще раз вибачте, але, здається, саме урядова політика, зокрема, й двічі колишнього прем'єр-міністра України «роззувала» наше виробництво. І тепер не те що шкарпеток — носовичків, щоб утерти з лиця високопоставлених людей крокодилячі сльози по нашій економіці, — нема! Нема нічого підходящого, вітчизняного... От, хіба що — онучами...

А чом би й ні?!

—Чув, Дмитро Табачник хоче виїхати до США!

—Та не може цього бути! Я ж його по телевізору 31 грудня оце бачив — виступав, разом з усіма поздоровляв з Новим роком!

—Разом з усіма! Ха! А Президент США це робить сам- один!

—Думаєш, Табачник теж хоче — сам? І у Штатах?!

—А чом би й ні?!.

Воно спливає наверх...

Президент Борис Єльцин приїхав у Кремль і видав крилате: «Севастополь — українське місто!»

Подейкують, що після цього відомий мермен, доктор чорноморських наук Юрій Нужников, не витримавши такої наруги, побіг топитися до найближчої московської ополонки. Але...

У той самий час (хоча і з іншого приводу) Президент Леонід Кучма сказав не менш крилату фразу: «Усе випливає наверх. І це корисно з усіх точок зору!»

Черговий по дошці Віталій СУДДЯ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Ольга ВАУЛІНА, «Голос України»

ПЕРЕДНОВОРІЧНИЙ РАПОРТ ГОЛОВНОГО МІЛІЦІОНЕРА КРАЇНИ

НАПЕРЕДОДНІ Нового року Міністерство внутрішніх справ України рапортувало про підсумки роботи в минулому, «пацюковому», році. В ролі аж ніяк не доброго, але справедливого Діда Мороза для своїх підлеглих виступив міністр МВС Юрій КРАВЧЕНКО.

На підсумкові «посиденьки» начальників обласних управлінь МВС, апарату міністерства, першого віце-прем'єр-міністра Василя Дурдинця, народних депутатів України, представників прокуратури, Верховного суду, митної і прикордонної служб було допущено пресу. Як видно, наша українська міліція сповнена рішучості стати ближче до народу через засоби масової інформації. Щоправда, журналісти прослухали лише спіч головного міліціонера країни. Після чого їх попросили залишити зал засідань, за дверима якого, мабуть, обговорювали «інтимні» моменти життя й діяльності правоохоронних органів країни.

Підсумкова доповідь міністра не була насичена хвалебними епітетами і статистичними гіперболами. Генерал-полковник помітив «колоду» в своєму оці й повідомив про це присутніх. За його словами, кожний третій злочин залишається нерозкритим, повиті млою вбивства на замовлення: із 119 цього року розкрито лише 20, затягнута й не ефективна процесуальна система...

При цьому, зазначив міністр, вітчизняна мафія озброюється, вдосконалюється й підвищує свою кримінальну кваліфікацію.

Юрій Кравченко вперше за п'ять років незалежності України констатував зменшення кримінального тиску на соціум. Отож, «п'яту колону» зупинено, але вона ще не впала! Попри це досягнення, генерал-полковник попередив своїх колег, що статистика статистикою, але оцінювати роботу міліції відтак будуть за реальними справами, за надходженнями її до державного бюджету та за «корисністю» її діяльності для суспільства.

За результати та ефективність роботи треба відповідати повною мірою. За вуха на посади начальників вас ніхто не тягнув. Отож, назвався грибом — лізь у кіш. Так мотивував міністр МВС України свої претензії до виконання службових обов'язків правоохоронними «намісниками». Юрій Кравченко зазначив, що важливою умовою плідної діяльності на поприщі охорони правопорядку є соціальний захист української міліції, і порадив начальникам управлінь не скиглити й не чекати грошей від держбюджету, а діяти самостійно, згідно з обстановкою. Мовляв, легко бути добреньким керівником з грошима, а ти спробуй без них...

Багато йшлося на підсумковій колегії МВС України про контроль народу за діяльністю міліції через засоби масової інформації. Користуючись нагодою, головний міліціонер України запевнив журналістів (а ми, в свою чергу, передаємо це запевнення вам, читачу), що в 1997 році міліція ще з більшим завзяттям охоронятиме порядок і інтереси (майнові та моральні) громадян України, дисциплінує свої лави і намагатиметься завдати нищівного удару «п'ятій владі». А тим, «хто у нас часом чесно жити не хоче», новий рік нічого доброго не принесе.

Печать — і крапка!

Президент України Леонід Кучма своїм указом заснував Велику державну печать «як символ державного суверенітету країни».

У відповідності з документом, віднині державною печаткою скріплюють підписи Президента України на оригіналах законів, указів Президента та міжнародних договорів України.

Державною печаткою скріплюють також підписи Голови Верховної Ради України на оригіналах рішень парламенту щодо міжнародних договорів України, а також голови Конституційного суду на оригіналах його рішень про відповідність законів та інших актів законодавства України Конституції, іншим законодавчим актам, міжнародним договорам.

Указом Президента встановлено, що Велика державна печать виготовляється в двох екземплярах, один з яких є еталонним і зберігається у хранителя державної печаті, призначуваного Президентом.

Кабінетові міністрів України доручено в місячний термін подати на розгляд пропозиції щодо зразка Великої державної печаті та проект відповідного положення.

Нова школа у Нових Санжарах

У Нових Санжарах (Полтавщина), на батьківщині поета Бориса Олійника, напередодні Нового року відкрито нову середню школу. Це був важкий, багатостраждальний об'єкт, вимріяний учителями, батьками, учнями. Будова була справді народною — цим у райцентрі довели, що й за наших часів можна-таки щось зробити.

Новобудова розрахована на 670 учнів, тут просторі класи, лабораторії, майстерні, чудовий актовий зал, спеціальні навчальні кабінети.

На фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ-Укрінформ): на входинах — поважний півень; Борис Олійник — за партою, разом з учителями та школярами.

Василь ТУРКЕВИЧ, журналіст

Не може жити театр без нових вистав

ДУЖЕ нелегкий був високосний 1996 рік для Національної опери України, колектив якої жодного разу не отримав вчасно платні. Мало того, неодноразово опинявся на межі повного припинення роботи. Та, попри все, найстрашнішого не сталося.

Творче начало, залюбленість у професійну справу спонукали колектив до нових творчих ходів, на справжнє подвижництво. Хоча Мінкультури і мистецтв заздалегідь попередило: жодної копійки на постановочну роботу воно не дасть. Бо не має. Та хіба може обійтися престижний театр без роботи над новими виставами?

Отже, протягом цього року в репертуарі Національної опери з'явилися дві нові вистави. І які! Знову після багаторічної перерви залунала на київській сцені «Пікова дама » П. Чайковського у постановці диригента Володимира Кожухаря і режисера Дмитра Гнатюка... Прекрасна, монументальна вистава, одна з кращих опер світової класики.

Справжньою мистецькою подією в культурному житті України стало створення силами колективу зовсім нового балету «Фантастична симфонія» на музику Г. Берліоза. Ідею цього твору виношували понад десять років. Біля її витоків стояв відомий український диригент Олег Рябов, якому не судилося дожити до прем'єри. Хореограф — Анатолій Шекера... Нова робота київського балету здобула високу, хоч і не завжди однозначну, оцінку, зацікавила глядачів і зарубіжних імпресаріо...

Обидві нові вистави для нас особливо прикметні і дорогі. Бо з'явилися в репертуарі всупереч усім економічним негараздам. І ще раз підтвердили: Національна опера України живе і творить, приносить радість тисячам людей у цей нелегкий час.

Микола НЕЧИПОРЕНКО, «Голос України»

Ожила ялинонька у селі. І Козаченко біля неї

РІВНО через двадцять літ у селі Ковпаківці Магдалинівського району знову прикрасили живу ялинку, що росте на подвір'ї дитячого садка. До цього люди знову обрали головою свого колгоспу сімдесятиоднорічного Петра Андрійовича Козаченка.

Свого часу він уже очолював господарство. При ньому воно славилось. Отож ковпаківці і пам'ятали, як усім селом зустрічали 1976 рік біля щедрої і багатої козаченкової ялинки.

А «виросла» вона тоді за один день. У Козаченка п'яниць та дебоширів міліція не забирала на п'ятнадцять діб. Петро Андрійович сам карав. У нього на столі завжди лежав карний кодекс. Викликав порушника правопорядку і повідомляв, що ім'ям закону той п'ятнадцять діб перебуває в його особистому розпорядженні. Копає нужники чи майструє огорожі, лагодить стайні чи вичищає гній, загортає скотомогильник чи... Брудної роботи в селі, котра ще й як перевиховує, скільки завгодно.

Отак і перед давнім новим роком троє селян напилися, посварилися і під кінець побилися.

— Слухайте, хлопці, що я вам скажу. Запрягайте коней і паняйте до лісу, — наказав Козаченко. — За просікою, що коло Старої сосни, росте розкішна молоденька ялинка. Викопайте її з корінням, щоб яма метрів п'ять у діаметрі вийшла. Таку само яму викопайте біля дитсадка і посадіть ялинку. Я понятно кажу? І не барітеся, бо я вже послав гінця по іграшки та прикраси...

Подейкують, наче і цю «самочинну» ялинку Петрові Андрійовичу потім пригадали. Хоча скоріше від заздрощів-ревнощів або від того, що на цьому голові верхи ніхто не міг їздити. Але незабаром самостійного, неслухняного і відчайдушного Козаченка вигнали з колгоспу. Відтоді господарство, мало не щороку міняючи ватажків, котилося вниз. Поки не зафурчало у прірву. І нині — це купа руїн, а не колгосп. От у людей і урвався терпець жити телепнями і старцями — зажадали Козаченка.

Він приїхав до Ковпаківки о п'ятій ранку. До дев'ятої ходив селом, на ферми, в гаражі та майстерні — мовчки роздивлявся. Нарешті прийшов і до клубу. Зустріли оплесками. І відразу загукали: «Давайте голосувати!»

— Е, ні, — заперечив Петро Андрійович, — у мене є коротка, але застережна промова. Слухайте, що я вам скажу...

І сказав таке:

— До чого ви дохазяйнувалися, мені видно, бо все світиться наскрізь. Але це велика неправда, щоб на такій родючій землі ходити в ланцях. Отож, який робимо перший висновок? Треба працювати, а не обманювати, наче працюєш. І друге: я не вчорашній і знаю, що в колгоспі крали, крадуть і будуть красти. Але розкрадати — зась. Годі! А тепер голосуйте. Сьогодні буде по-вашому, але потім — по-моєму. Я понятно кажу?

— Авжеж, — кахикнув дід Прокіп, колишній колгоспний комірник. — І коню понятно...

Хто-хто, а Прокіп свого часу Козаченка розумів — з півжесту. Частенько ж бо заїжджі з району начальники просили м'яса, сала, кільце ковбаси, ковбик чи банку олії. Петро Андрійович писав Прокопові записки. А той не в тім'я битий — наштрикував їх на цвях. Коли набиралося чимало, знімав, нумерував і йшов до голови. Куди, Петре Андрійовичу, спишемо — на їдальню ферми, току чи тракторної бригади?

Кмітливий Козаченко, коли це йому набридло, ось що придумав. Відривав від папірця мізерний клаптик, завбільшки як ніготь на мізинці, — і на голку не наштрикнеш. І черкав на ньому умовний значок. Для комірника було досить, щоб «прочитати». Але і Прокіп виявився недурним: збирав ці «метелики» у склянку.

Й одного разу з'явився з «речовими доказами» в кабінеті голови. Висипав на стіл те, що зберігав у склянці. «Щось забагато», — зітхнув Козаченко. «Скільки є», — обережно парирував Прокіп. Та Петро Андрійович уже збагнув хитрість комірника і швидко перебрав-розгріб пальцями клаптики на дві купки.

— Оце — мої, а оце — твої. Не треба дурити, а треба добре думати, перш ніж щось робити, Прокопе...

І тепер, як проголосували, щоб Козаченко знову був головою, Петро Андрійович запитав людей:

— Ви добре подумали, перш ніж голосували?

— Так, — загув клуб.

— Тоді слухайте, що я вам скажу насамкінець. Раджу й надалі завжди добре думати, перш ніж щось робити. Щоб більше нам не робити дурниць. Я понятно кажу?..

Дніпропетровська область.

«Готов я нести люті муки За свій Народ, за Рідний край...»,

або Неупереджений погляд на особистість Івана Огієнка, на його наукову спадщину

15 СІЧНЯ ц. р. виповнюється 115-та річниця від дня народження видатного українського вченого, державного, громадського і церковного діяча Івана Огієнка — митрополита Іларіона, ім'я якого за часів тоталітарного режиму було заборонене, а величезний масив його творчості — недоступним навіть для фахівців.

Оглядач «Голосу України» веде розмову з дослідником творчості Івана Огієнка, першим лауреатом нещодавно заснованої в нашій державі премії його імені (в галузі науки), кандидатом філологічних наук, головним редактором видавництва «Либідь» при Київському університеті Миколою **ТИМОШИКОМ.**

Чому нас відлучали від Огієнка?

—Мабуть, не буде перебільшення ствердити, що не пізнана і не поцінована сьогодні сповна в нашій державі постать Івана Огієнка цілком заслуговує того, щоб стояти в одному ряду з найбільшими подвижниками українського державотворення.

—Це, безперечно, так. Сучасники не випадково називали його людиною енциклопедичних знань, праці й обов'язку. Адже свій природжений хист ученого, педагога, державного, громадського, церковного діяча він однаковою мірою успішно застосовував як мовознавець та літературознавець, філософ та історик, редактор та видавець, перекладач та поет, як ректор та міністр, православний митрополит та літописець історії української церкви. Важко сказати, в якій із названих сфер діяльності Огієнко залишив найпомітніший слід. Одне беззаперечне: він чесно і сповна служив українській справі, до останніх днів свого життя, а більш як половину його він провів у вимушеній еміграції, не полишав подвижницької діяльності на ниві відродження нації, в захисті, а згодом — в утвердженні та розвої рідної мови, культури в цілому. Переконує в цьому хоча б те, що бібліографія наукових, публіцистичних та художніх праць ученого, за неповними даними, становить понад тисячу одиниць.

—Яка ж доля цієї спадщини? Де вона сьогодні і що вдалося повернути українському читачеві?

—На жаль, переважна більшість творів Івана Огієнка і тепер недоступна для тих читачів, яким вони призначалися, — нашим співвітчизникам. Незначна кількість його праць — переважно підручники, посібники, словники з вивчення української мови, а також один з вершинних творів «Українська культура» — видавалася в нас лише в період Української Народної Республіки. Решта вийшла чи залишилася невидана за кордоном. Упродовж тривалого часу вчений жив і працював у Польщі, де, будучи професором Варшавського університету, протягом ряду років видавав два українномовні часописи — «Рідна мова» і «Наша культура», започаткував видання 30-томної «Бібліотеки українознавства». Опісля, опинившись у Швейцарії, створив там видавництво української книги «Наша культура». До речі, недавно, під час наукового відрядження до Женеви та Лозанни, мені вдалося віднайти там сліди перебування ученого й видані ним книги. Але найбільше Огієнкових творів вийшло в Канаді, де він жив і творив з 1949 року і до свого останнього дня життя — 29 березня 1972 року.

Те, що видано протягом п'яти років у нас, — дещиця з того величезного масиву його творів, які сьогодні вкрай потрібні Україні. Це, зокрема, такі книги, як «Українська культура», «Українська церква», «Дохристиянські вірування українського народу», «Наука про рідномовні обов'язки». З приємністю хочу відзначити, що з волі долі мені пощастило прилучитися до перевидання двох найфундаментальніших праць Огієнка — «Історія українського друкарства» та «Історія української літературної мови». Ці книги побачили світ недавно у видавництві «Либідь».

—У передмовах до цих книг, проаналізувавши архівні джерела з колишніх спецфондів, ви зазначаєте, що «Історія друкарства...» й «Історія мови...» були чи не під найбільшою забороною на теренах колишнього Радянського Союзу. Чому?

—Вони зовсім не вписувалися в офіційно утверджені, особливо для українських радянських науковців, ідеологічні «схеми», за якими коріння української історії, а отже — культури, мови, дозволялося розглядати лише з XIV століття, послуговуючись штучно вигаданою ідеологічною метафорою про спільний стовбур для російської, білоруської й української націй і про три його відгалуження.

В «Історії українського друкарства» (вперше книга побачила світ 1925 року у Львові) автор, глибоко і всебічно проаналізувавши сотні, тисячі архівних матеріалів, осмілився переконливо заявити на весь науковий світ: друковане слово вперше прийшло на українські землі не зі сходу, не з Москви, не від Івана Федорова, як про це нас переконували ще зі шкільної парти, а із заходу, від німців. До того ж задовго до надрукування у Львові 1574 року федоровського «Апостола». І хоч би як намагалися привласнити, переписати чи сфальсифікувати нашу історію деякі шовіністично заангажовані російські історики — і тоді, й тепер, — фактом залишається те, що українці другі серед цілого слов'янського світу (після чехів) запровадили в себе чудесний витвір знаменитого Гутенберга і, переконавшись у великій силі цього винаходу, активно поширювали в себе друкарську справу. Інша річ, що доля цього друкарства була нещаслива: українську книгу, як і українську мову, століттями нищили, забороняли, звужували сферу її вживання до рівня побутового.

Ось чому, до болю в серці переживаючи несправедливу долю свого народу і його мови, Огієнко усе своє життя готувався написати таку книгу, де в

доступній і переконливій формі показати цілому світові її воістину хресний шлях, ствердити її окремішність, самобутність, відмести лженауковість поглядів деяких учених на українську мову як на чиєсь «наріччя». Така книга побачила світ у Канаді 1949 року, але відтоді навіть у нашій суто науковій періодиці не згадувалася. І в цій книзі, як і в попередній, аргументовано і розважливо вчений доводить, що корінні нашої мови слід шукати не в XIV столітті, а значно раніше — у княжій добі.

—Як мені відомо, ці книги побачили світ з грифом Міністерства освіти України як навчальні посібники. Отже, за ними навчаються студенти, їх студіюють учителі, викладачі?

—Так. У цьому контексті добре слово треба сказати про наше Міністерство освіти, яке, одержавши грунтовні висновки спеціалізованих комісій і рецензії фахівців, переконалося в потребі рекомендації книг Огієнка для використання в навчальному процесі. Однак у деяких педінститутах, особливо в провінції, через відсутність нових підручників історію нашої мови ще й досі вивчають за старим ідеологічним постулатом — з XIV століття, і, відповідно, за старими підручниками, що, без перебільшення, є нашим національним соромом і ганьбою.

Одними з перших запровадили новий курс з історії українського друкарства за книгою І. Огієнка в Українській академії друкарства у Львові. Такий курс планують започаткувати і в Інституті журналістики Київського університету. Навіть такий побіжний огляд засвідчує, що книги Огієнка сьогодні активно працюють на українського читача, на утвердження вистражданої століттями нашим народом ідеї української державності. Але, підкреслюю, це лише маленька частинка з того, що чекає ще на своє повернення в Україну.

Він мріяв про об'єднання українського православ'я в одну церкву

—Іван Огієнко як релігійний діяч — тема невичерпна. І все ж, які найважливіші грані його діяльності у цій сфері ви виокремили б? Особливо в контексті нинішньої непростої ситуації, що склалася в українському православ'ї.

—Найперше те, що Іван Огієнко протягом усього свого життя був палким поборником якнайскорішого об'єднання усіх гілок українського православ'я в одну церкву. Недавно в архівах колишніх спецфондів мені вдалося натрапити на листування митрополита Іларіона зі своїм духовним побратимом митрополитом Андреєм Шептицьким з цього питання. Обидва діячі-державотворці, патріоти своєї Батьківщини мали однакові погляди на можливості й потребу такого об'єднання. «Українська Православна Церква, — писав в одному з листів Іларіон, -позбавлена чужих їй московських привнесень, і церква Греко-католицька, очищена від чужих нам латинських добавок, обидві церкви ці наблизяться одна до одної, як дві рідні сестри».

Дуже хотів митрополит Іларіон дожити до тієї великої історичної події. Для цього він і трудився, незважаючи на втому і численні перешкоди. І добився у цій справі певного поступу. Достатньо сказати, що в період очолювання ним Української греко-православної церкви в Канаді в церковній сфері православних українців поза межами України відбулася подія винятково значення: у квітні 1960 року у Вінніпезі було проголошено Акт духовного поєднання всі нітрьох автокефальних православних церков-митрополій: Української греко-православної церкви в Канаді, Української православної церкви в США й Української автокефальної православної церкви на чужині.

Сумні наслідки багаторічної міжконфесійної боротьби, постійні непорозуміння провідників українського православ'я спонукали Огієнка зосередити свої зусилля для написання цілої серії досліджень з історії Української Православної церкви. Так з'являються одна за одною його унікальні книги «Українська церква за час руїни», «Українська церква за Богдана Хмельницького», «Українська патрологія», серія історичних монографій про видатних подвижників-мучеників української церкви: Арсенія Мацієвича, Іова Почаївського, Дмитра Туптала, Паїсія Величковського.

Сьогодні мало хто в Україні знає, що майже всі богослужбові книги, які використовують для церковних відправ, переклав українською мовою митрополит Іларіон. Та найбільшим його подвигом у цій справі став переклад нашою мовою повної Біблії. Над нею він працював понад двадцять років, і ще більш як десять літ пішло на те, щоб видрукувати її достатнім тиражем. Святе Письмо українською мовою побачило світ 1962 року в Лондоні. Відтоді саме переклад Огієнка став взірцем для декількох пізніших перевидань, зокрема і в Москві 1988 року, коли Московський патріархат прийняв рішення про видання в Радянському Союзі (вперше!) Біблії українською мовою на відзнаку 1000-ліття Хрещення Русі.

Архіви, які ще треба зібрати

—Повертаючись до проблеми щодо повернення Україні наукової і творчої спадщини Івана Огієнка, чи не сказали б ви коротко про долю його архівів?

—Доля справді до них була жорстока. Немало рукописів Огієнка згоріло в Кам'янці-Подільському, коли звідти відступило військо Директорії. Зокрема, двісті тисяч (!) складених ним карток для фундаментального дослідження мови Шевченкового «Кобзаря». Ряд рукописів пропав у Варшаві. У тому числі готові до друку другий-шостий томи «Історії українського друкарства», кілька томів «Історії української мови» та інші. Але немало рукописного Огієнкового скарбу збереглося донині. Серед недрукованих його праць — «Гебрейсько-українська Біблія» (37 томів-зшитків по 400 сторінок у кожній), «Синтаксис української мови» (в шести томах), «Історія українського чернецтва», численні рукописи з історії української мови, української церкви... Є значна епістолярна спадщина, зокрема листи до Огієнка від С. Петлюри, гетьмана П. Скоропадського, митрополита Андрея Шептицького. А ще ж — величезна книгозбірня митрополита Іларіона, де зберігаються десятки тисяч безцінних раритетів, створених і увічнених рукою й розумом кращих з кращих духовних проводирів українського народу. Серед таких скарбів — Острозька Біблія 1581 року, Святославові «Ізборники» 1073 року, Служебник XII століття, Бериндин «Лексикон слов'янороссКій», «Граматика» Лаврентія Зизанія.

Архів цей сьогодні — в місті останнього прихистку митрополита Іларіона, на далекій канадській землі у Вінніпезі.

—Іван Огієнко — чи не єдиний серед великої когорти реабілітованих визначних діячів українського Відродження, про кого досі в нас не вийшло не лише жодної монографії, а й немає навіть кількох правдивих рядків в енциклопедичних чи довідкових виданнях. Чи не так, Миколо Степановичу?

—На жаль, це гірка правда. Хоча рукопис майбутньої книги про страдницький і водночас одухотворений життєвий шлях цієї людини вже є. Власне, ось ті кілька передач моєї авторської програми «Божа іскра Івана Огієнка», що прозвучала і ще прозвучить на хвилях першої програми Українського радіо, і є фрагментами написаної мною книги «Голгофа Івана Огієнка».

Але видати її сьогодні — велика проблема. Бо в нинішніх умовах, коли внаслідок байдужої політики владних структур на очах гине національне книговидання, побачити «Голгофу...» надрукованою у мене шансів мало. Як і мало надії на бізнесменів-меценатів, бо мало кому з них, як на мене, болить скрутне сучасне становище української книги.

Хоча, хтозна, не будемо загадувати наперед. Щоби не наврочити.

Розмову вів Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Головне — повірити у мир

Із закликом до державних, політичних і релігійних діячів, засобів масової інформації та всіх людей доброї волі покінчити з психологією війни і спрямувати зусилля на встановлення міцного миру на планеті звернувся Папа Римський Іоанн Павло II. Текст його традиційного звернення з нагоди відзначуваного 1 січня Всесвітнього дня миру поширено у Ватикані.

Встановлення міцного миру неможливе без прощення і примирення, в основу яких мають бути покладені правда і справедливість, зазначає Папа Римський у посланні, названому «Запропонуй прощення — одержиш мир». Без прощення, наголошує він, рани продовжують кривавитися, а почуття ворожості передається новим поколінням, і це стає джерелом помсти і нових руйнувань.

Для досягнення примирення треба покінчити з психологією війни, утвердити психологію миру і зупинити застосування сили, сказано в документі. В цьому плані чимало можуть зробити релігійні, політичні й державні діячі. Іоанн Павло II закликав світове співтовариство привести в дію міжнародні механізми, що можуть гарантувати всім свободу й безпеку за будь-яких обставин. На думку глави Римсько-католицької церкви, вказаних цілей можна досягти наявними в розпорядженні ООН засобами, тим часом як континентальні й регіональні організації повинні взяти на себе активну посередницьку роль у врегулюванні конфліктів.

ТОРУЄМО ШЛЯХ ДО НОВИХ ПАРТНЕРІВ

Напередодні Нового року президія Торгово-промислової палати України прийняла рішення про приєднання ТПП до Ініціативи торгових палат Центральної Європи. Як відомо, на зустрічі міністрів закордонних справ країн—членів Центральної Європейської Ініціативи (ЦЄІ) в червні цього року у Відні Україну було прийнято у повноправні члени цього об'єднання європейських країн.

Найтиражніше видання

Газетою визнали експерти не зовсім звичний виріб, який надумав виробляти білоруський підприємець Олександр Козлов.

Оригінальність продукції полягає в тому, що це —господарський поліетиленовий пакет, на стінках якого надруковано кореспонденції, інформаційні повідомлення, ілюстрації, рекламу і навіть кросворди.

Щоб розпочати випуск і реалізацію таких пакетів, бізнесменові довелося отримати в республіканському комітеті з преси свідоцтво про реєстрацію періодичного видання. Поліетиленову газету назвали «Мішок усякої всячини». За словами Олександра Козлова, який став головним редактором нового видання, на «шпальтах» пакетів буде понад тридцять рубрик, розрахованих на якнайширше коло читачів. Тираж «Мішка» — близько 20 мільйонів екземплярів. Перший номер газети, виданий поки що за межами республіки, незабаром має надійти до продажу, повідомляє ІТАР—ТАКС.

Костянтин ПАРИШКУРА, журналіст

Хочете вмерти за Францію?

***Публікації** останнього часу про вербування українських найманців до французького Іноземного легіону, яке начебто мало місце, примусили звернутися до першоджерел за коментарями.*

—Мені вже немає коли працювати — так багато ваших громадян звертається з проханнями посприяти їхньому вербуванню до Іноземного легіону, — сказав військовий аташе посольства Французької Республіки у Києві полковник Монкобек.

—Так що спробуйте повідомити читачам таке. Насамперед, я допомогти вашим кандидатам до легіонерів нічим не можу. Для того, щоб стати претендентом на місце легіонера, будь-хто має з'явитися до одного з пунктів вербування Легіону, розташованих на території Франції, пройти там медичні, психологічні й фізичні дослідження, а також тестування на профпридатність. Знання французької мови не вимагається — її вивчають під час підготовки легіонерів. Кандидат має бути у віці від 17 до 40 років. Для неповнолітніх потрібен дозвіл батьків чи законних опікунів. У випадку, коли кандидат не пройшов тестування чи медогляд — він повинен залишити територію Франції. Усі витрати на проїзд до вербувального пункту з країни проживання й назад, а також витрати на проживання на території Франції — за рахунок кандидата. Візи на в'їзд до Франції — також клопіт претендентів.

Ось такі справи. Варто врахувати, що Україна до того ж приєдналася до Конвенції про заборону вербування й навчання найманців — тому в Україні ніхто нікого вербувати навіть теоретично не може. Це протизаконно.

Довідка. У кінці 70-х років конкурс до легіону становив від трьох до десяти осіб на місце. З 6000 кандидатів щорічно до Легіону приймають лише 1500 чоловік. Платня залежить від строку служби. Звичайний легіонер одержує за місяць служби 1500 франків, легіонер 1-го класу (присвоєння звання можливе лише після 10 місяців служби) — 4500 франків, капрал (після двох років служби) — 5700 франків, старший капрал (після 6 років служби) — 6000 і, нарешті, сержант (після 4 років служби) — 7000 франків. За службу у віддалених територіях до платні додається 70% і премія.

Отже, що ж це таке — оспіваний у літературі, міфологізований Іноземний Легіон?

Трохи історії

Іноземний Легіон було створено 10 березня 1831 року Луї-Філіпом, королем Франції, з добровольців. Традиція використовувати найманців у французькій армії тягнеться ще з середніх віків — як, власне, й у арміях інших країн.

З моменту створення Легіон було кинуто на завоювання Алжиру. Його було розбито 1835 року в Іспанії. Другий Легіон також воював в Алжирі, в Криму, в Італії. Найвідоміший і найславетніший епізод трапився з Іноземним Легіоном у Мексиці 30 квітня 1863 року: там троє офіцерів і шістдесят два легіонери тримали оборону проти двох тисяч мексиканців. Ввечері того героїчного дня п'ятеро, які залишилися в живих, кинулися у штикову атаку. Ця битва увійшла в історію небувалої хоробрості й відваги. Але, на жаль, билися легіонери не за справедливу справу, а за інтереси ставленика французів імператора Максиміліана.

Легіонери воювали у першій і другій світових війнах. З 1945 — Індокитай, з 1954 — знов Алжир. Не так давно існування Іноземного Легіону через відсутність великих війн та далеких колоній стало темою парламентських слухань, було висунуто прогнози, що Легіон може бути розформований. Але прогнози ці не справдилися.

Іноземний Легіон Франції потрібен. Хоча б для того, щоб не посилати своїх хлопців до гарячих як у прямому, так і у переносному сенсі точок планети.

У наш час частини Іноземного Легіону продовжують брати участь у складі Сил швидкого реагування у Боснії, охороняють ракетний комплекс Куру у Гвіані, ядерний випробувальний комплекс на Муруроа.

Складається Легіон з п'яти піхотних полків, бронекавалерійського, інженерного, повітряно-десантного полків, а також 13-ї напівбригади (Джибуті, район Червоного моря) і загону на острові Майотт (район Південно-Східної Африки). Загальна кількість службовців — 8,5 тисячі чоловік.

Про традиції

«Легіон — наша батьківщина» — це найголовніша заповідь легіонера, викарбувана на фасаді музею легіону. За час існування легіону більш аніж 35 тисяч іноземців загинули за інтереси Франції. Й, оскільки після 3 років служби легіонер може одержати громадянство Франції (у випадку продовження контракту), склалася навіть формула: француз не за успадкованою кров'ю, а за пролитою.

Іноземний легіон — один з найзаслуженіших підрозділів французької армії. Йому надано право відкривати військові паради у дні національних свят. Легіонери мають особливу форму. Тільки вони замість парадного головного убору носять біле кепі. Легіонер не є найманцем. Він — доброволець. Вважається, що практично завжди легіонер приходить зі своєї батьківщини для того, щоб порвати з минулим. І тут йому можуть допомогти навіть тим, що дозволяють служити анонімно — під вигаданим ім'ям. Звичайно, повсюдно наголошується, що легіонер не повинен бути красною дівицею, але в той саме час і злочинцем. Останнє, гадаю, для наївних... Позбавлені коріння, легіонери ладні усе віддати, навіть своє життя.

Про кар'єру

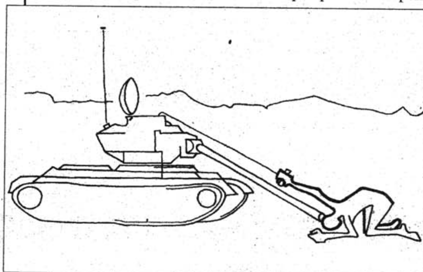
По закінченні первісного контракту легіонер може служити за послідовним — від 6 місяців до 3 років. Починаючи з 15 років служби йому виплачується пенсія — у тому числі й за кордоном.

У випадку вдалого проходження служби легіонер може одержати звання офіцера. Випадки такі, звичайно, бувають не часто: кандидат має пройти жорсткий конкурс.

Дисципліна в Іноземному Легіоні дуже сувора. Суворі й покарання. За повідомленнями зарубіжної преси (автор змушений посилатися на них, оскільки сам не міг перевірити, наскільки вони правдиві), штрафники одержують їжу на бігу, прибирають плац за допомогою зубів, займаються безглуздим вбиванням величезного каміння у землю. Ці покарання, як і суворість дисципліни, вірогідно, мають місце, оскільки у брошурі про Іноземний Легіон, одержаній від військового аташе посольства Франції в Україні, буквально записано таке:

«Спеціальне формування французької армії, Іноземний Легіон являє собою особливе соціальне середовище... Більшість проблем, які існування може поставити перед індивідуумом, можуть знайти своє розв'язання у рамках родинних, рамках соціальних чи у рамках національних. Заради блага легіонерів ці фундаментальні рамки в основному стерті або зруйновані, але у випадку, якщо вони ще існують, легіонер переживає труднощі під час інтеграції у це середовище».

Робіть висновки, панове...

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Не родися красивою, а родись у... Канаді

Кого можна вважати громадянином країни? Різні держави мають до цієї проблеми свої підходи. Але, мабуть, найоригінальніші американці та канадці: отримати громадянство може... будь-хто. Головне, щоб у посвідці про народження було зазначено: народився на території Канади (США — потрібне закресліть). Навіть, якщо батьки народженого — іноземці, які в час «Х» випадково опинилися на цій гостинній до малюків землі.

Проте останнім часом у Канаді розпалилися дискусії, бо багато канадців вважають такий закон занадто ліберальним. За опитуваннями, 63 відсотки жителів країни незгодні з автоматичним наданням канадського громадянства людині, що «випадково» народилася на території Канади. 56 відсотків висловилися за такий самий підхід до дітей канадців, які вже давно виїхали на постійне місце проживання за кордон.

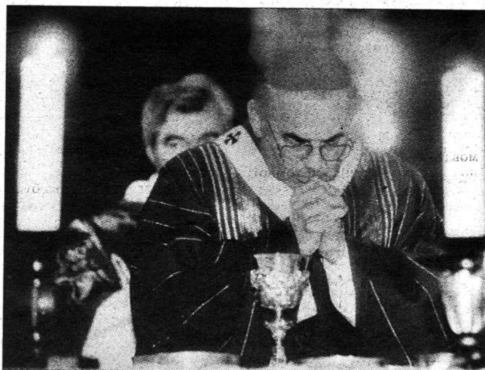
Цього року плановано внести до законодавства певні зміни. Чи вдасться це зробити, не відомо, бо і в уряді, і в парламенті є чимало і прихильників, і супротивників. Ті, хто виступають проти автоматичного громадянства, застосовують такі аргументи. Часто вагітні жінки, переважно з латиноамериканських і азіатських країн, приїздять до Канади за гостьовою візою заради однієї мети: народити тут дитину. Коли їй минає 18 років, колишнє дитя може переїхати на «батьківщину», як то кажуть, на постійне місце проживання, а потім, згідно із програмою об'єднання сімей, «перетягнути» до себе й численних родичів.

А супротивники внесення змін до закону запевняють, що гра не варта свічок. Коли порівняти кількість народжених у Канаді «іноземців» з кількістю «канадців», що іммігрували до країни й отримали громадянство, не шантажуючи уряд своєю метрикою, то стане зрозуміло: якщо і слід робити якісь зміни в законі про громадянство, то починати варто з інших статей.

Помоліться за здоров'я президента!

З вірою та надією приходять чехи на народні меси до собору Святого Вітуса у Празі — там вони моляться за здоров'я свого президента Вацлава Гавела. У зверненнях до віруючих кардинал Мирослав VI (на знімку) нагадує, що католики завжди об'єднувалися у найтяжчі для нації часи.

Хвороба Гавела нині дуже непокоїть чехів. Нагадаємо, що президенту восени минулого року через злоякісну пухлину видалили половину правої легені. Однак раптовий спалах пневмонії на лівій легені ускладнив стан хворого, і Гавела було переведено на штучне дихання. Однак криза минула, і нині президента виписано з лікарні додому. Тож молитви чехів не пропали марно.

Олекса ЖУРКО, член товариства дослідників Волині, кандидат історичних наук

Костянтин Острозький — європеїзатор України

НАЙБЛИЖЧА знаменна дата — 470 років від дня народження фундатора середньовічного давньоруського державотворення, діяча Реформації князя Костянтина-Василя Острозького, засновника Старокостянтинова, Базалії, Острополя та інших міст, європеїзатора України.

Історики з тих чи інших політичних «переконань» або релігійно-світоглядних настанов, далеких від об'єктивності, по-різному ставилися і оцінювали особистість князя. Так, російські дослідники П. Батюшков, М. Биков, К. Левицький, М. Теодорович розглядали К.-В. Острозького як захисника, мецената і поборника православної віри. Польські історики вбачали у ньому лише магната-шляхтича, серйозного конкурента корони. Українські дослідники М. Грушевський, П. Куліш, М. Максимович, І. Огієнко, критично поділяючи погляди представників зарубіжних генерацій істориків, теж неоднозначно оцінювали особистість князя, часто-густо зводячи обставини його життя і саму діяльність до випадковостей чи особистих пристрастей (наприклад, книгодрукування), непослідовності тощо.

У радянській історіографії (О. Баранович, К. Гуслистий, І. Голеніщев-Кутузов, Є. Немировський) князя К.-В. Острозького трактували як феодала з подвижницькою культурно-освітньою діяльністю. Останнім часом більш поміркованy і виважену позицію в оцінках Острозького посідають українські історики М. Ковальський, І. Мицько, В. Ульяновський та ін.

Прагнучи глибоко і всебічно осмислити роль і значення князя К.-В. Острозького в історії, вважаємо, що таку особистість потрібно розглядати і досліджувати передусім на європейському багатонаціональному тлі, дотримуючися при цьому чіткої хронологічної канви.

Тоді хто він — князь К.-В. Острозький?

Народився 1527 року в містечку Турові на Волині в сім'ї знаної в Європі родини князів Острозьких —гетьмана Литовського князя Костянтина Івановича та його дружини Марії Слуцької. В малолітстві і юності К.-В. Острозький здобув чудову домашню освіту, гарне чоловіче виховання. В 27 років він стає маршалком руської шляхти, а в 32 роки від роду воєводою Київським і старостою Володимирським. У молоді роки одружується з дочкою каштеляна польського короля графа Тарнавського Софією, руки якої наполегливо добивався єзуїт богослов Петро Скарга — вихованець римського папи, майбутній ректор Віленської академії. Проте з благословення королеви Бони Сфорци, рід Тарнавських злився з родом Острозьких.

То були непрості часи.

Остріг зусиллями К.-В. Острозького перетворювався на столицю нового православного державного об'єднання. Тут у 1576 р. започатковано академічний колегіум, сформовано науковий центр, засновано за допомогою О. Курбського та І. Федорова друкарню і розпочато масове видання релігійної і світської полемічної літератури, підручників для шкіл, відкритих при кожній новозбудованій православній церкві. Зав'язуються ділові контакти острозьких діячів з визначними європейськими вченими і науковими закладами, ведеться листування з державними і релігійними діячами багатьох країн, направляються і приймаються дипломатичні посольства, місії. У повсякденне життя втілюються нові ідеї європейських гуманістів-реформаторів, скрізь і всюди запроваджуються орендно-ринкові відносини. Розвивається торгівля: обіг у державі становить більш як 1 млн. злотих щороку. Надаються безпроцентні кредити талановитим і здібним учням та вчителям на освіту, в тому числі і за кордоном, зокрема в Падую, Венецію, Варшаву, Кельн та ін. У школах дітей навчають насамперед руською (давньоукраїнською), а також грецькою мовою і латиною. Створено і утримується за власний кошт військо кількістю за 20 тис. гайдуків, степові кордони Русі оберігають від татарських орд татарські кінні загони, що перебували на службі як найманці. Містам і містечкам з метою їх розвитку і самоврядування надається Магдебурзьке право, право вільного віросповідання (католики, протестанти, мусульмани, язичники та ін.) і вільного вибору зайнятості (землеробство, ремесло, торгівля тощо), переїзду з місця на місце, захисту споконвічних прав людей і громад стає на Волині непорушним законом.

Не відступившися, не зрадивши віру предків, не залишивши своїх однодумців, князь К.-В. Острозький динамізує тогочасне суспільство, по суті, європеїзує його, знайомить із здобутками освіти, культури, науки як сходу, так і заходу. В середовищі острозьких діячів народжуються ідеї європейської унії на засадах раннього християнства, які мали злити народи Європи в єдиний цивілізований континент. Це сподобалося далеко не всім, тому загострились агресивні тенденції у мусульманському світі.

Скориставшись, а можливо, і запобігаючи цьому тиску на Європу, римо-католицька церква своїми аж ніяк не цивілізованими діями на Русі в першій половині XVI століття, по суті, спричинить «Хмельниччину», яка поставить крапку на досягненнях Волинської Русі і символізуватиме початок нової ери розбою і насильства над вистражданими справді новими своїми вітчизняними людськими цінностями, що виросли на загальноєвропейському культурному грунті. В усій своїй ясності цю трагедію Русі передбачив князь К.-В. Острозький. В 1596 р. він здійснив вчинок, гідний справді на повагу і подив. Старий князь виступив на сеймі з критикою дій польського короля, який виявився тістом у руках римського папи: «... Ваша милість! Ви порушуєте права наші, топчете ногами волю нашу, насилуєте сумління наші. Як сенатор сейму сам зазнаю зневаги і бачу, що те веде до загибелі нашої спільної держави. Після того, як нічиї права, нічия воля не будуть обмежені, настане розлад... Схаменіться, Ваша милість!» На жаль, князя вже ніхто не слухав, у повітрі запахло порохом, і спрага до крові потягнула всіх у смертельний вир подій 1648—1654 рр.

Спрямовуючи свої погляди на нинішній стан молодої суверенної Русі-України, ми аж ніяк не можемо проігнорувати чи заслонити історією козацтва нашу національну спадщину часів князя К.-В. Острозького.

Зважаючи на неоцінимий вклад К.-В. Острозького в історію нашої Вітчизни і Європи взагалі, президія товариства дослідників Волині подала на розгляд Старокостянтинівської районної ради народних депутатів пропозицію вперше відзначити в демократичній Україні ювілей К.-В. Острозького восени 1997 р. комплексом заходів, серед яких:

—проведення міжнародної наукової конференції на тему: «Князь К.-В. Острозький — гуманіст, реформатор, державотворець»;

—проведення регіональної наукової краєзнавчої конференції «Старокостянтинів і край у просторі часу»;

—відновити національно-історико-культурний заповідник князів Острозьких у Старокостянтинові;

—реставрувати і перетворити його на резиденцію голови адміністрації краю;

—відкрити музей Старокостянтинова та повернути до нього вивезені раніше із заповідника експонати;

—відкрити міську гімназію й надати їй ім'я князя К.-В. Острозького;

—переіменувати центральну вулицю міста на бульвар Острозького і встановити пам'ятник князю К.-В. Острозькому як засновникові Старокостянтинова;

—організувати і провести на честь князя К.-В. Острозького в місті театралізоване свято, гала-концерт та інші заходи в дні ювілейних урочистостей.

15 березня 1996 р. сесія Старокостянтинівської районної ради загалом підтримала ці пропозиції.

Спорт

Іван ОЗЕРЧУК, журналіст

Традиції школи — хороші і світлі

У цій школі, знаменитій на весь білий світ, дуже дбають про спадковість поколінь. Тому на різних святах, а вони тут трапляються дуже часто, разом виступають і шестирічні початківочки, і вже визнані майстрині художньої гімнастики. Отакі традиції у «Школі Дерюгіних». Гадаємо, дуже хороші і світлі. У закладі ще не втратили віри в казку. Хоча останнім часом окремі нехороші дяді й тьоті те й роблять, щоб зганьбити і цю школу, і її керівників.

Утім, життя триває. А видатні українські тренери Альбіна Миколаївна Дерюгіна та її донька Ірина сповнені творчих задумів. Звичайно, докладають усіх зусиль, щоб зростали видатні грації і прославляли рідну країну.

Мами, тата, бабусі й дідусі та інші родичі і друзі вихованців школи були в захопленні від побаченого. Зі стрічкою і обручем виступала Тетяна Попова, композиції зі скакалкою та булавами продемонстрували Наталя Жданова і Тамара Єрофеєва. Дуже сподобалися присутнім також виступи Ані Безсонової і Тані Бєлан. Усі гуртом (і малі, і дорослі) охоче виходили на арену, щоб узяти участь у показових номерах.

На знімках: вправу зі стрічкою виконує чарівна Тетяна Попова; ой, як весело і радісно маленьким гімнасткам на святі в рідній школі.

Фото Володимира РАСНЕРА.

ДИНАМІВЦІ ВИРУШАЮТЬ ДО РУЙТА

Футболісти київського «Динамо» сьогодні вирушають у Руйт (Німеччина), де проведуть навчально-тренувальний збір. Вони зіграють там кілька матчів, у тому числі з клубами бундесліги «Штутгарт» (15 січня) і «Карлсруе» (18 січня).

Як повідомили у прес-службі АТ «Футбольний клуб «Динамо» (Київ)», на перший у цьому році збір головний тренер команди Валерій Лобановський «закликав» 30 гравців. До 25 динамівців, які нещодавно брали участь у міні-турнірі з футболу в Києві, додався третій воротар Тарас Луценко, а також Володимир Поліщук, Олег Венглінський, Денис Онищенко і Богдан Єсип з «Динамо-2».

Олександр БАШКАТОВ, журналіст

Урок не на користь

Після засідання виконкому Федерації гандболу минуло шість днів, коли на його рішення відгукнувся Держкомспорт України. До того ж робота над цим відгуком була така скрупульозна і напружена, що пішли на неї всі робочі дні тижня, і вердикт свій керівництво Держкомспорту винесло лише в неділю, 29 грудня.

Старанність спортивного начальства, яке працює на благо українських атлетів й у вихідні, заслуговувала б на загальну вдячність. Проте навряд чи в даному разі наші гандболістки зрадіють: керівництво Держкомспорту, нітрохи не сумнішеся, перекреслило рішення виконкому Федерації щодо київського «Спартака». Коли виконком закріпив право брати участь у чемпіонаті країни за «Гандбольним клубом «Спартак» імені І. Турчина» (президент З. Турчина), то скликт керівників Держкомспорту вважав за правильне, що це право слід надати команді, яку її колишній адміністратор Г. Савчук сколотив з переманджених ним спартаківських гандболісток.

Витяги з протоколу засідання керівництва Держкомспорту із доданим супровідним листом його голови В. Борзова нібито лише «рекомендують» виконкому Федерації змінити своє рішення. А коли громадський спортивний союз раптом упреться, покарання настануть суворі — аж до «позбавлення Федерації гандболу права на подальше проведення чемпіонату країни 1996—1997 років».

Тиск, до якого вдається держструктура щодо громадської організації (та ще й на догоду людині, яка намагається розвалити команду — улюблене дітище Ігоря Турчина!) сам по собі непристойний. Але як збирається Держкомспорт «усунути» Федерацію від чемпіонату країни, який вона вже четвертий рік проводить власним коштом, не отримуючи на це з держскарбнички жодної копійки?!

Коментуючи ці безпрецедентні «витяги з протоколу», президент Федерації гандболу України Віталій Рева сказав:

— Виконком Федерації ухвалив виважене, юридично обгрунтоване рішення про те, яка команда є правонаступницею «Спартака», створеного великим Турчиним. Це рішення, до речі, готували, співпрацюючи із заступником голови Держкомспорту, куратором спортивних ігор Миколою Костенком, і отримали його цілковите схвалення. 6 січня у Запоріжжі розпочинається черговий тур чемпіонату країни і продовжить змагання саме «Гандбольний клуб «Спартак» імені І. Турчина» (президент З. Турчина, головний тренер Л. Євтушенко). А спроби Держкомспорту змусити нас змінити рішення розглядаю як грубий тиск на Федерацію, який не має ні юридичних, ні етичних обгрунтувань.

Нещодавно Держкомспорт уже спробував ліквідувати Федерацію художньої гімнастики шляхом її насильницького злиття з Федерацією спортивної гімнастики. Однак цій спробі рішуче поклала край Генеральна прокуратура України. Урок функціонерам не пішов на користь, і спортивне відомство взялося тепер шантажувати Федерацію гандбольну. Хто наступний?

1997

Голос України

	СІЧЕНЬ				
Пн		6	13	20	27
Вт		7	14	21	28
Ср	1	8	15	22	29
Чт	2	9	16	23	30
Пт	3	10	17	24	31
Сб	4	11	18	25	
Нд	5	12	19	26	

	ЛЮТИЙ				
Пн		3	10	17	24
Вт		4	11	18	25
Ср		5	12	19	26
Чт		6	13	20	27
Пт		7	14	21	28
Сб	1	8	15	22	
Нд	2	9	16	23	

	БЕРЕЗЕНЬ					
Пн		3	10	17	24	31
Вт		4	11	18	25	
Ср		5	12	19	26	
Чт		6	13	20	27	
Пт		7	14	21	28	
Сб	1	8	15	22	29	
Нд	2	9	16	23	30	

	КВІТЕНЬ				
Пн		7	14	21	28
Вт	1	8	15	22	29
Ср	2	9	16	23	30
Чт	3	10	17	24	
Пт	4	11	18	25	
Сб	5	12	19	26	
Нд	6	13	20	27	

	ТРАВЕНЬ				
Пн		5	12	19	26
Вт		6	13	20	27
Ср		7	14	21	28
Чт	1	8	15	22	29
Пт	2	9	16	23	30
Сб	3	10	17	24	31
Нд	4	11	18	25	

	ЧЕРВЕНЬ					
Пн		2	9	16	23	30
Вт		3	10	17	24	
Ср		4	11	18	25	
Чт		5	12	19	26	
Пт		6	13	20	27	
Сб		7	14	21	28	
Нд	1	8	15	22	29	

	ЛИПЕНЬ				
Пн		7	14	21	28
Вт	1	8	15	22	29
Ср	2	9	16	23	30
Чт	3	10	17	24	31
Пт	4	11	18	25	
Сб	5	12	19	26	
Нд	6	13	20	27	

	СЕРПЕНЬ				
Пн		4	11	18	25
Вт		5	12	19	26
Ср		6	13	20	27
Чт		7	14	21	28
Пт	1	8	15	22	29
Сб	2	9	16	23	30
Нд	3	10	17	24	31

	ВЕРЕСЕНЬ					
Пн		1	8	15	22	29
Вт		2	9	16	23	30
Ср		3	10	17	24	
Чт		4	11	18	25	
Пт		5	12	19	26	
Сб		6	13	20	27	
Нд		7	14	21	28	

	ЖОВТЕНЬ				
Пн		6	13	20	27
Вт		7	14	21	28
Ср	1	8	15	22	29
Чт	2	9	16	23	30
Пт	3	10	17	24	31
Сб	4	11	18	25	
Нд	5	12	19	26	

	ЛИСТОПАД				
Пн		3	10	17	24
Вт		4	11	18	25
Ср		5	12	19	26
Чт		6	13	20	27
Пт		7	14	21	28
Сб	1	8	15	22	29
Нд	2	9	16	23	30

	ГРУДЕНЬ					
Пн		1	8	15	22	29
Вт		2	9	16	23	30
Ср		3	10	17	24	31
Чт		4	11	18	25	
Пт		5	12	19	26	
Сб		6	13	20	27	
Нд		7	14	21	28	

Володимир ЗДОРОВЕГА, професор

Росія очима українця: стратегічний партнер чи..?

КНИЖКА «Як нам бути з Росією?», яка нещодавно побачила світ у Львівському видавництві «За вільну Україну», не повинна пройти непомітною для читацького загалу хоча б із двох причин. Насамперед це перша книга українського журналіста-міжнародника, який два роки за рахунок одного з американських фондів працював у Москві кореспондентом «Молоді України». По-друге, книжка за своїм фактажем, стилем, переконливістю аргументації, чіткістю авторської позиції належить до кращих зразків сучасної політичної прози. Її автор —Богдан Кушнір давно знайомий читачам столичної та львівських газет як вдумливий, спостережливий і гострий публіцист.

В Україні останнім часом з'явилася низка публікацій про російсько-українські стосунки і в історичному, і в етнічно-культурному, соціально-політичному плані. Згадаймо хоча б посмертно видану книгу блискуче написаних історичних есе Є. Гуцала «Ментальність орди». І нічого дивного тут нема. Проблема Україна—Росія — одна з найважливіших у сучасному світі. Боюся, що запізно це починають усвідомлювати західні політики й політологи. За дуже незначним винятком, хоча б того-таки в Бжезінського та деяких інших.

Упродовж кількох років московські політики різних рангів і політичних відтінків намагаються чинити тиск на Україну. Якщо Явлінський та Гайдар виступають тільки за економічний союз, то Зюганов мріє про відновлення «незламного Союзу», Жириновський — про відновлення російської імперії, поділеної на губернії. Йде не завжди розумна гра. Тричі депутати Державної Думи Росії голосували за перегляд кордонів, намагаючись повернути в лоно Росії якщо не Крим, то хоча б Севастополь. Пропозиція не набрала більшості. «На депутатів, — пише автор книжки, — чинився шалений тиск, та все-таки витівка провалилася. Але нема гарантії, що за сприятливої ситуації депутати не візьмуться за старе». Це передбачення цілковито підтвердилося.

Цінність і цікавість книжки Б. Кушніра насамперед у тому, що автор оперує найсвіжішою інформацією з перших рук. У цьому і її вразливість. Оперативна інформація швидко старіє. Але сам принцип авторського підходу: не нав'язувати власної думки, а підводити читача до неї, себе цілком виправдовує.

Цій меті служать оперативно накидані політичні портрети діячів, з якими журналістові доводилося спілкуватися мало не щодня. В усій політичній красі виписано і Бориса Єльцина, і Віктора Черномирдіна, і Костянтина Затуліна, і Володимира Жириновського, і Олександра Лебедя, якому автор уже тоді пророкував у майбутньому кар'єру. І хоч вона була короткочасна, прізвище цієї, делікатно кажучи, своєрідної людини, ще не зійшло з історичної арени.

Багато цікавого можна дізнатися і про безіменного, але присутнього у книзі героя — російську імперську розвідку. Зловісна тінь цього збірного героя плаща і стилета вимальовується досить виразно. Чи так повинен діяти «стратегічний партнер»? Чи не візьметься Росія, розв'язавши проблему з Чечнею, за Україну? Здається, вже береться.

Маємо бути пильні, мусимо краще знати самим Богом даного нам сусіда. І за свіжими слідами написана журналістська книга сприятиме цій справі.

Олександр ВИНОКУРОВ, журналіст

Годі бути в школі — їдьмо на гастролі

ТОГО пізнього вечора майже всі мешканці невеликого селища Березанки «страждали» безсонням. Сиділи перед екранами телевізорів, дивилися підсумковий концерт Всеукраїнського фестивалю сучасної пісні та популярної музики «Червона рута-95» і чекали. Та Сашко не з'являвся. І ось — останній виступ. «Олександр Коновалов! Миколаїв!» — з особливим піднесенням, наче й не було втоми, оголосив ведучий.

На превеликий подив усієї переповненої зали, на сцену дзигою вискочив невисокий худорлявий хлопчина. Він був одягнений у світлу футболку навипуск, довгі барвисті шорти , а на голові... Щось біле, пелехате.

—Де ваші руки? Я не бачу ваших рук! — вигукнула, звертаючись до зали, «зірка» з Березанки і тут же зірвала шалені оплески.

Як Сашко виконував пісні, описувати не буду. Це треба бачити і слухати. Скажу лише одне: присутніх він «завів» так, що навіть поважні дядечки і тітоньки почали пританцьовувати, розмахувати руками. Що вже тут говорити про юних, молодих! Тож недарма авторитетне журі присудило йому перше місце в жанрі танцювальної музики, а сам Андрій Миколайчук босоніж піднявся на сцену, щоб привітати «пуцьвірінка». Навіть не можу пригадати, щоб якась дванадцятирічна дитина ставала лауреатом таких «дорослих» фестивалів, як «Червона рута».

Коли я йшов до нього на зустріч, то гадав побачити перед собою такого собі задерику, бешкетника, крутія, який і хвилинки не всидить на місці. Але помилився. Поруч зі мною сидів сумирний, не дуже говіркий хлопчина. Батьки були на роботі, тож він, як старший серед дітей, залишався вдома за господаря, доглядаючи братика й сестричку.

—Ти, певне, почуваєшся багато розкутіше на сцені, ніж у звичайному житті? — запитав я.

—Так. Мені дуже подобається виступати.

—А що тобі ще подобається?

—Роздавати автографи.

—А футбол?

—Майже не граю. Багато часу забирають репетиції. А там треба рухатися і рухатися, адже пісні виконую під час танців. До того ж навчався у музичній школі, яку торік закінчив.

—І який інструмент уподобав?

—Ось він стоїть. Піаніно.

—А що не любиш?

—Їздити автобусом. Разом з лауреатами фестивалю «Червона рута-95» гастролював у п'ятнадцяти містах України. Транспорт — автобус. Набридли переїзди ! Правда, після гастролей на уроці географії вчителька попросила мене розповісти класу про міста, в яких я побував. Отож довелося стати ще й викладачем.

—І часто гастролюєш?

—Не дуже. Брав участь у святковому концерті на майдані Незалежності в День Києва, виступав у Києво-Могилянській академії...

На майдані Незалежності до Сашка підійшли якісь підлітки і почали вмовляти його приїхати до них у Черкаси. «Після того, як ти у нас побував, багато хлопців стали носити такий же одяг, як у тебе. А на дискотеках під фонограму виступають твої фальшиві брати. Так і оголошують: «Співає старший брат Олександра Коновалова! Приїжджай, чекаємо!»

—І хто ж тебе вчив танцювати?

—Спершу — сам по собі. Потім за мене взявся тато. Ганяв добряче, як кажуть, до сьомого поту. Записував усе на відеоплівку, прокручував удома, вказував на недоробки. А недоробки, самі знаєте, треба виправляти, тож роботу повторював ще і ще...

Сергій Павлович Коновалов — викладач музики Березанського будинку учнівської молоді. Він же —композитор і поет. Його пісні й виконує Сашко —«Бережіть Україну», «Колгоспний голова», «Я побив усі шляхи», «Люба», «Я буду знати»...

—А як ти потрапив на фестиваль?

—Випадково. По миколаївському телебаченню тато почув, що оголошують конкурс для тих, хто бажає виступити на «Червоній руті». От він і повіз мене до Миколаєва. Там я посів перше місце в жанрі танцювальної музики і здобув право поїхати до Севастополя на фестиваль.

Поїздка була нелегка. Не вистачало грошей, а стати спонсором ніхто не забажав — певне, не вірили, що хлопчина зможе здобути перемогу. Довелося взяти в банку позичку. Дякувати місцевим властям, які після успішного виступу Сашка все ж таки вирішили допомогти сім'ї Коновалових, — розпорядилися погасити позичку.

—І не боявся виходити на сцену? Що не кажи —фестиваль!

—Ні. А чого боятися?!

—А буває, що гастролі збігаються в часі з екзаменами?

—Двічі було. Нічого страшного. Екзамени в мене приймали... без мене. Виводили середню оцінку.

Нині Сашкові чотирнадцять років, навчається у дев'ятому класі. З нетерпінням чекає на закордонні гастролі. Обіцяли ж...

Миколаївська область.

Передплата-97

Микола ВОЛОК, «Голос України»

Листоноша стукає у двері

Приємною новиною порадував генеральний директор обласного підприємства поштового зв'язку «Кіровоградпошта» Анатолій Довгий. Віднині передплатники області одержують «Голос України» у день його виходу, а періодику возять з Києва не поїздами, а спеціальним автомобілем. А вже з Кіровограда доставляють у райони, потім у села.

Тут теж перебоїв немає, бо виділено вісім мікроавтобусів, міні-вантажівок та спеціально обладнаних легковиків.

Ще одна новина. Десь місяць тому у публікації «ГУ» йшлося про те, що нашу газету неможливо купити вроздріб. Не те, що в селі, а навіть в обласному центрі. За словами Анатолія Миколайовича, сьогодні «Голос України» продають у кожному поштовому відділенні, і, чи не найголовніше, незважаючи на кількамісячну затримку зарплати робітникам і трудівникам КСП, нерегулярну виплату пенсій в області, майже на тисячу збільшилася кількість передплатників газети на 1997 рік.

Що ж, залишається тільки дякувати поштовикам за увагу та підтримку. Особливо коли в них своїх проблем вдосталь. Розповсюдження періодики — лише один з видів діяльності зв'язківців. Вони налагодили торгівлю товарами повсякденного попиту. Від солі, прянощів, ниток-голок — до різноманітної галантереї та біжутерії. І людям вигідно, і собі. Якби...

—Душать нас різними обмеженнями, — бідкався генеральний директор «Кіровоградпошти». —Особливо, податкова інспекція. Вимагають, щоб у кожному поштовому відділенні, де торгують ширвжитком, встановили контрольно-касові апарати. А вони страшенно дорогі та й чи потрібні за такої невеликої кількості товарів? Кооператори дають собі раду без них.

Пошта має розгалужену мережу, яка могла б надавати різноманітні нетрадиційні послуги сільському населенню. Їй під силу не лише торгівля товарами ширвжитку. Нині запроваджують комп'ютерну систему, яка буде завантажена не повністю. Можна було б налагодити торгівлю інформацією, підключившись до інших комп'ютерних систем. Однак все це потребує державної пільгової підтримки.

Нині за підтримки Міністерства зв'язку у поштовій галузі запроваджують експеримент: зарахування пенсій на особисті рахунки пенсіонерів через банк. Кіровоградські зв'язківці до нього готові, уклали угоду про співпрацю з обласним відділенням банку «Аваль». Це додаткова зручність для людей похилого віку.

Однак зв'язківців звинувачують у тому, що, мовляв, доставляючи пенсії за допомогою листонош, ущемляють інтереси ощадбанку.

Справді, історично склалося так, що поштовики стали на селі монополістами і з доставки пенсій, і з організації передплати. Але, на думку А. Довгого, не слід поки що руйнувати налагоджену систему. Адже підприємці, які могли б стати конкурентами, на село з послугами не поспішають.

Кіровоград.

Нам пишуть

Володимир КАЧМАРЧИК, керівник місії «Звістка миру»

Знаходить той, хто щиро шукає

«... Де народжений Цар Юдейський? Бо на сході ми бачили зорю Його і прибули поклонитись Йому...

... І ось зоря, що на сході вони її бачили, ішла перед ними, аж прийшла й стала зверху, де Дитятко було...

... І, ввійшовши до дому, знайшли там Дитятко з Марією, Його матір'ю. І вони впали ницьма, і вклонились Йому. І, відчинивши скарбниці свої, піднесли Йому свої дари: золото, ладан та смирну...»

Євангеліє від Св. Матвія.

Ті, хто щиро шукає Бога, знаходять Його. Помилятися можуть наймудріші з мудреців — про це свідчить і нинішня історія. Але Бог допомагає тому, хто шукає вірний шлях. Мудреці шукали в Єрусалимі і, міркуючи по-людськи, навряд чи вони могли вчинити інакше. Але вони не знайшли Його. Вони вислухали царя, та нічого не дізналися від нього. Ніщо не заспокоїло їх, і вони пішли з думкою: «Тут немає Його, кого ми шукаємо». Але вони все ж таки досягли мети і могли вклонитися Тому, кого вони так ревно шукали. Поклоніння мудреців цікаве й водночас повчальне. Варте уваги місце їхнього поклоніння, бо бачена ними на сході зірка та Святе Письмо, почуте ними в Єрусалимі, привели їх до цього місця. Блаженний, хто дивиться далі від баченого, осягає вірою невидиме!

І спосіб поклоніння їх досить повчальний. Перше, що вони зробили: вшанували Його, бо вони впали ницьма, і поклонилися Йому. Потім вони відчули потребу зробити Йому дарунки. У дарунках вони принесли, очевидно, те, що вже зробили в дусі та істині. Вони склали біля ніг Його золото непідробної віри; вони принесли Йому в жертву ладан щирого Божественного поклоніння. Їхні серця сповнювало міро полум'яної, вірної і відданої любові й духмяніло в їхній справі. Блаженні, хто приносить Ісусу такі дарунки!

Ця історія свідчить, який славний плід вона принесла. Бог ясніше відкрився волхвам. Спочатку Бог показав їм лише Свою зірку, а тепер Він розмовляє з ними уві сні. Вони віднині перебували під Божою охороною і керівництвом. Для них був готовий інший шлях, і вони з радістю повернулися додому.

Хто хоче більше пізнати волю Божу, пишіть нам. Усім бажаючим безплатно надішлемо книжку Джоша Макдауела «Не просто плотник». Наша місія має змогу проводити заочне біблейське навчання за програмою «Эммаус».

Трускавець Львівської області.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Катакомби маленького Рима

У 20 і 21 номерах журналу «Киевлянин» за 1867 рік розповідається про маленьке провінційне місто Луцьк, яке в минулому славилося могутністю. В п'ятнадцятому столітті Луцьк слугував резиденцією великого князя литовського Вітовта. Кордони тодішнього князівства простягалися від Балтійського моря до Чернігова. В європейських країнах місто було знане, як Лучеськ Великий, в якому торгове мито становило таку суму, що дорівнювала миту Києва і Бреста разом узятих.

—Саме тоді й розпочався економічний розвиток міста, центральну частину забудовували цегляними будівлями, виростали монастирі, — розповідав завідувач науково-дослідного відділу луцького державного історико-культурного заповідника «Старе місто» Петро Троневич. — У Луцьку існувало сім монастирів, з них п'ять — чоловічих, два — жіночі. Місто мало портову гавань, куди припливали кораблі з різним крамом з багатьох країн Європи, великі митні склади. Ремесло й торгівля були основними містоутворними чинниками в середньовічні часи. А забудова за щільністю й характером наближалася до міст Західної Європи, що відбилося в назвах «Маленький Рим» та «Рим Сходу», котрі мав на ті часи Луцьк. Ті століття овіяні легендами. А особливо багато їх передається з покоління в покоління про луцьке підземелля. Ніби потаємні ходи прокладено під усім Старим містом, ними можна пройти в Дубно, Олицький замок... Важко сьогодні сказати, до якої міри це правда, але те, що Луцьк має своє ще далеко не вивчене підземелля, не підлягає сумніву. Загальна площа досліджених підземель у старій частині міста становить сьогодні більш як чотириста тисяч квадратних метрів.

Над цією проблемою Петро Олексійович працює вже багато років. Обстежено майже 50 залів різних розмірів, які збереглися під старими житловими будинками, церквами, монастирями, костьолами. Виявлено чимало художньої кераміки XVI — XVII століть, різних предметів побуту. Знайдено склад із 155 пар чоловічого та жіночого взуття із шкіри. Цінна знахідка — гривня із срібла XIV століття. Особливо багато знахідок в тих житлових кварталах, в яких колись жили євреї, вірмени, караїми. Кожне з національних поселень становило невід'ємну частину міста. Сьогодні таємничі ходи замку кличуть дослідників на вивчені вузенькі муровані склепіння, що тягнуться від монастирів та церков до річки Стир. Великі підземелля - під Хрестовоздвиженською церквою, де хоронили братчиків. А свого часу членами Луцького братства були відомі церковні та громадські діячі України Петро Могила, Ісаакій Борисевич, Єлизавета (Галшка) Гулевичівна. У приміщенні братства було засновано першу в Луцьку друкарню. У цій церкві поховано українського поета і громадського діяча Данила Братковського, закатованого польською шляхтою 1702 року за те, що кликав до боротьби за волю рідного краю. Ходять легенди, що в підземеллі храму поховано Єлизавету Гулевичівну. Хто знайде могилу покровительки освіти Волині і всієї України?

—Підземеллями Старого міста цікавилися дослідники з Краківської гірничо-металургійної академії, при якій створено відділ реставрації пам'яток старовини, — продовжував розмову Петро Олексійович. — Поляки мають добрий досвід у цій справі. Але пошукові роботи потребують коштів, яких ми не маємо. Проте робимо все, що можна в нинішніх умовах. Розробили проект відновлення середньовічної забудови Старого міста. Новий будинок споруджують на старому фундаменті, де умова – збереження колишніх підвалів і ходів. Коштом нового власника ведуться реставраційні роботи підземелля, де є багато нерозгаданого і таємничого.

Волинська область.

Микола ВОЛОК, «Голос України»

Повертається додому Маланюк

Після кількох десятиліть офіційної заборони творчості українського поета і державотворця Євгена Маланюка нарешті він повернеться додому — у пам'яті людській. Готуючись відзначити столітній ювілей «співця степової Еллади», земляки планують протягом лютого—травня провести низку заходів вшанування його пам'яті.

У Новоархангельську, де народився Маланюк, планують встановити його погруддя. Там, а також у Кіровограді, відбудуться наукові конференції, літературний конкурс, урочисті вечори. Взяти участь у їх проведенні погодилися відомі зарубіжні вчені. Організаційний комітет з відзначення ювілею Є. Маланюка очолив заступник голови облдержадміністрації Віталій Смаглюк.

Кіровоградська область.

Самотній поліський вовк

Микола Мухоїд народився у Вовчкові Поліського району на Київщині. Навчався у педінституті. У 60-70 роках був репресований. Друкуватися почав 1963 року. Хоч і належить до Спілки письменників, залишається вільним мандрівником, лицарем власних істин. Можливо, через те вірші його нарочито «неправильні» й не одразу даються до рук.

Микола МУХОЇД

Панно з дивини

Дві різні долі: осінь і весна,
привітні та сумні у них лелеки.
І дивного у тім давно нема,
що ми — дві долі рідні та далекі.

Дві різні муки: небо і земля
життя завжди в житті
благословляли,
коли удень з тобою розмовляв –
вночі між нами зорі розмовляли.

Дві радості: проміння і сніги
бентежать світ у світі
безпричальні.
Твій плач мені морозом дорогий,
а сміх твій — опроміненням
вінчальним.

Два спогади: своє і чужина,
катують, ніжать, міряючи душу.
Моя в тобі, твоя в мені вина
нестерпно пальцями гарячими
ворушать.

Дві різні долі в різних іменах
і мучить їх щоденно різний
клекіт.
І дивного у тім давно нема,
що ми — дві долі рідні та
далекі.

У сумнівах зневір

На чужині, у сумнівах зневір,
коли душа сприймає гірко долю,
рятують серце почуття живі
і неминучі думи про неволю.

Бо день мине і має ніч нести
надії непогані в Україну,
щоби вночі свідомістю рости,
бо вдень вона у ступінні гине.

На чужині, в скорботі полинів,
коли дарують запахи тривогу,
одні уста хотілося мені,
мов чари, смакувати до знемоги.

Але життя не губить берегів,
коли не гине відчуття порога,
щоб повернути прагнули борги,
яких набрали тяжко на дорогах.

На чужині, у сумнівах зневір,
коли душа іще бажає жити,
рятують долю прагнення живі
мощам святим природно
поклонитись.

Сніг полинів

Оточення обценьками стискає,
у балаган нікчемності веде.
Чужинства екзотичним
небокраєм
ніде у мандрах щастя
не знайдеш.

І сита чарка мстиво гіркотою
тремтить, неначе марево облуд,
адже душа свідомість непокоїть,
аби у долю не вживався злу.

Оточення втомилось дивувати
підступністю та кольорами шкір.
За втрату духу поступово
платим
життя зниканням боляче гірким.

Уста сліпучі мовою чужою
цілунки у знемогу не несуть.
А піснею скорботу не загоїш,
мов почуттів утрачену красу.

Оточення обценьками стискає
і полонує чадом полинів,
що роздуми сумліві спонукають
немов тягар, на скроні
вклавши сніг.

Олена ЄЛЬОХІНА, кандидат мистецтвознавства

«Наші грають у французьке життя...»

У СТОЛИЧНІЙ російській драмі знову прем'єра — «Двері грюкають!» М. Фермо. Як стверджує програмка, автор – «сучасний французький драматург», який написав свою «молоду, динамічну» п'єсу у 1957 році. Але на порозі 1997-го п'єса звучить так само молодо і динамічно. Ось нарешті і ми, переживши великі потрясіння XX сторіччя, повернулись обличчям до головної загальнолюдської проблеми — проблеми власної сім'ї. Саме про це прем'єрна вистава.

Комедію перенесли на сцену режисер Л. Остропольський і художник О. Вакарчук. Результатом їх творчого союзу стала стильова єдність усіх складових частин вистави: режисури, сценографії, музичного оформлення і акторської гри. Суто французькими виявилися записи шансоньє, все інше можна описати прекрасною фразою із одної п'єси Л. Зоріна: «Наші грають у французьке життя». На жаль, режисеру не вдалося уникнути традиційного для вітчизняних театрів стереотипу постановки зарубіжних комедій. Принцип театральності, заявлений режисером, майже не торкнувся створення образів. Актори ніяк не могли утриматися в рамках «театру удавання», час від часу переходячи до звичного методу проживання. І якщо молодь на сцені, саме в силу своїх юних років, переконливо зіграла проблеми героїв, то актори старшого покоління подібної природності не досягли. Програмка точно відзначила достоїнство автора: «Він ніколи нічого не доводить до абсурду, безглуздості у гонитві за комедійністю». Цей головний авторський принцип актриси А. Ніколаєва, Л. Яремчук, Н. Ковязіна сміливо зігнорували. Не утримався від спокуси позагравати з глядачами актор О. Бондаренко, що і завело його на узбіччя чудової ролі. Зовсім безликим став образ батька родини у виконанні Б. Вознюка, невдало знайдений ним середній тон всієї ролі виявився нудним і непереконливим. Ніяк не вирішені режисером і три другорядні персонажі (актори А. Гончаренко, Р. Білий, Д. Савченко), в результаті їм відведено банальну роль робітників сцени. А ось роботи дебютанток Т. Бойко і Ю. Максименко хочеться і відзначити, і привітати, бо на сцені вони майже не поступалися професіоналам.

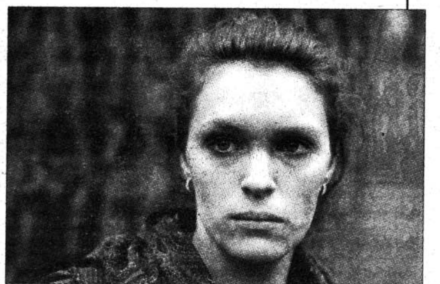
Загадкою у виставі лишилась одна деталь: чому двері, котрі грюкають, замінили на ті, що безгучно крутяться?

А в цілому, не перевантажена думками і ідеями вистава, подібно до телевізійних серіалів, викликала посмішки публіки і підняла настрій в очікуванні веселих новорічних свят.

Христофор ГРУША, незалежний оглядач

Як корисно забувати вдома свої аналізи

Нині небажано підходити до будь-чого з аналізом — чи до держбюджету, чи до театру. Бо аналіз може показати, що дебет з кредитом не сходиться, і вам буде сумно. Добре підмітила пані Єльохіна як аналітик: у новій виставі російської драми «Двері грюкають!» — не надто вдало імітується французьке життя. Підозрюючи, що так воно і є, я пішов дивитися цю виставу, забувши свої аналітичні здібності вдома, — і був нагороджений чудовими враженнями. Оскільки аналітичних талантів зі мною не було, то мене й не стосувалися деякі явні недоладності в антуражі вистави. Нехай від цього голова болить у пана режисера Остропольського. Зате я втішався грою акторів — наших, але не менш віртуозних у своєму ділі, аніж французькі. Приміром, монументальний Олександр Бондаренко у цій виставі (немислимо!) пурхав над сценою, мов метелик, як це йому вдалося — не знаю й знати не хочу. Цікаво було спостерігати також ще невпевнений політ нової зірки цього театру — Марини Могилевської. А Давида Бабаєва я згоден любити у будь-якій виставі, навіть не в такій веселій, як ця.

На фото Віталія ЗАПОРОЖЧЕНКА: актриса театру російської драми Марина Могилевська.

Кость АНТОНІВ, культурологічна асоціація МІАУ-культ

Детективний чотиритомник

Київське видавництво «Лексикон» видало українську пам'ятку світового значення, але до українців її «не допущено»

ВИДАННЯ «Словаря української мови» Бориса Грінченка — один з двох найпрестижніших видавничих проектів, проголошених у пік горбачовської «перебудови» (другий — багатотомник М. Грушевського). Але Україні знадобилося п'ять років незалежності, щоб дати своїм громадянам «свого Даля».

Сьогодні Словник Грінченка вже не так практичний посібник, хоча він вирішальною мірою і правдиво коригує усі ті українсько-російські (по суті – російсько-російські) словники, наплоджені за сімдесятиріччя. Це, радше, музей коштовностей. І втіха від його читання така сама, як від споглядання унікумів. Тим більше, що чимало «експонатів» нам сьогоднішнім незнайомі зовсім. Чи знаєте ви, наприклад, що таке АБИЩИЦЯ? Чи АБОМОВНЯ? Хто такі АДАМОВІ ВІВЦІ, або що таке АДАМОВІ СЛІЗКИ?

І це лише — напохват узяте з-під однієї літери. Усього ж у чотиритомнику — 68 тисяч слів. 23 тисячі з них не пропустили до академічно-радянського 11-томного «Словника української мови».

І ось ця омріяна українцями філологічно-етнографічна енциклопедія, цей алмазний фонд нашої мови нарешті вийшов для нас сьогоднішніх — «Лексикон» одразу випустив репринти усіх чотирьох томів.

СЛОВАРЬ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
Борис Грінченко.
ТОМ I.
А—Ж.

Передовсім видавці вирішили подарувати радість найліпшим українцям з найгучніших організацій. Звернулися до «Ліги українських меценатів». «О! Купимо одразу сотню! Приходьте завтра». Наступного дня нижчий меценатський чин уже вів мову про тридцять примірників, ще через день — про п'ять-сім. А потім «Лізі» Словник і взагалі став непотрібний.

У товаристві «Просвіта» вирішили придбати... 13 примірників. У Товаристві «Україна» не тільки нічого не купили, а й заборонили продавати Грінченка під час семінару вчителів-словесників з діаспори. Міністерство закордонних справ, Комітет у справах національностей, служба віце-прем'єра з гуманітарної політики — усе безрезультатно.

А в той час в Інституті української мови, де фахівцям ця пам'ятка добре відома, і зарплатні ті фахівці не бачать з літа, — тут словник Грінченка купують і купують, потроху, але щодня.

І ще більша дивовижа: за місяців зо два найбільше комплектів «Словаря...» придбали не записні січовики та гетьманці, а... баптисти. Просто самі приходять — і купують. І знову приходять.

Певно, Грінченко-96 не кинув би такого яскравого промінця на титулованих плаксіїв за Ненькою, якби до історії його видання не вплуталася детективна нитка. Рік тому в Київській міськраді вирішили надати кошти на повернення цієї пам'ятки до сучасного читача. Та виконавці тої волі почали прозоро натякати «лексиконівцям»: мовляв, «спасибі» до кишені не покладеш. Видавці вдали, що не розуміють. Внаслідок — грошей так і не дістали.

Знайшли банк, котрий видав пільговий кредит. Але за рік підготовки видання фінансова ситуація погіршилася, банк зажадав повернення грошей до випуску накладу з друкарні. Зійшлися на тому, що «Лексикон» забирає кілька сотень примірників, швидко спродує їх, повертає гроші і пускає весь тираж у широкий продаж. Ось тоді видавці і пішли до тих, хто на всіх перехрестях кричить про занепад української культури...

Жодного сумніву в тому, що весь «лексиконівський» наклад Словника розійдеться, немає. Росіяни останніми роками перевидали свій аналог — «Словарь живого великорусского языка» Володимира Даля — шість разів. І все розпродано. Тож, як казав генерал Лебедь, — «за державу обідно».

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

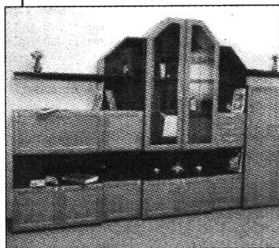
Мандрує світом «Явір»

Спонсор лотереї «ГУ»-97

ПРОДУКЦІЯ найстарішого меблевого підприємства «Явір» здобуває дедалі більшу популярність на вітчизняному ринку, а також у Німеччині та Швеції. Нещодавно акціонерне товариство з успіхом репрезентувало українську меблеву промисловість на виставці в Арабських Еміратах.

Хоч як прикро, проте на тлі загального економічного занепаду «героями» вважають тих виробників, які принаймні не простоюють, продають свою продукцію, не скорочують працівників, своєчасно сплачують зарплату, поповнюють місцевий бюджет, одне слово, тримаються на плаву. «Явір» не лише тримається на плаву, а й просувається вперед складними ринковими лабіринтами і завойовує свої позиції. І дарма, що наш власний ринок переповнений продукцією західних меблевих фірм, дарма, що виготовлення меблів нині справа невигідна, бо вартість сировини сягає 70 відсотків, а отже, рентабельність виробництва невисока. Дарма, що торгівля заборгувала меблевикам значні суми, а державна податкова політика, м'яко кажучи, не сприяє процвітанню. Всі ці негаразди ніби обминають «Явір», не руйнуючи те, що іменується стабільністю.

Президент АТ «Явір» Михайло Киянка, який очолює підприємство вже 20 років, оцінює цей здобуток доволі самокритично, бо добре знає потенціал підприємства, яке за сприятливіших умов сягнуло б вищого рівня. А нинішні успіхи зумовлено тим, що керівники підприємства не зосереджуються лише на виробництві, а повсякчас шукають нові шляхи до споживача, приділяють багато уваги виставкам, рекламі своєї продукції, випереджають запити з огляду на вимоги завтрашнього дня і на європейські стандарти. «Явір» розширює і оновлює свій асортимент: 40 видів виробів реалізують на вітчизняному ринку, 12 — на німецькому. Завоював міцні позиції і на російському ринку.

— Щороку оновлюємо обладнання, а співпраця із зарубіжними фірмами сприяє підвищенню кваліфікації, перепідготовці кадрів, — каже президент АТ «Явір» Михайло Киянка. — Сучасні технології, високоякісні та екологічно безпечні матеріали, нестандартні стилістичні вирішення, оригінальний дизайн використовуємо у створенні наборів корпусних та м'яких меблів для житлових приміщень й офісів. За нашими проектами обладнано десятки банків, установ, виконуємо й урядові замовлення. Зразки наших меблів, що пройшли лабораторні випробування на міцність, екологічну чистоту та довговічність, отримали гарантійний сертифікат якості.

Оригінальні «стінки» для віталень, стелажі для книжок, м'які меблі різних модифікацій — це свіжий подих практичної елегантності у вашій домівці, установі.

Яворівський район
Львівської області.

Василь БАБУХ, «Голос України»

Чернівецька телефонографія

Упродовж кількох років жителі обласного центру безплатно користувалися телефонами-автоматами.

Два місяці тому всі таксофони стали платними. За одну розмову з абонента почали брати десятикопійчану монету.

У місті було встановлено понад 800 нових телефонів, які почали давати прибуток зв'язківцям. Але втіха від заробленого була недовга, бо на телефони, точніше на їх грошовий вміст, почали полювати чернівецькі підлітки, особливо учні профтехучилищ.

За кілька тижнів «мисливці» поцупили понад шістдесят таксофонів, завдавши збитків зв'язківцям на суму, що перевищує чотирнадцять тисяч гривень.

Працівники міліції, у свою чергу, організували полювання на телефонокрадів. Кількох підлітків упіймано на гарячому, але біля кожного апарата сторожа не поставиш. Тому керівництво міськвідділу міліції запропонувало зв'язківцям перевести телефони-автомати на пластмасові жетони.

Микола НЕЧИПОРЕНКО, «Голос України»

Сиджу вдома за гратами я

Уже нікого не дивує, що вікна численних крамниць, кафе та їдалень, контор-офісів та інших службових приміщень у нас «загратовані», мов камери добровільного ув'язнення. А нещодавно виконком Дніпропетровської міськради зобов'язав служби житлово-комунального господарства за заявками городян обладнати гратами вікна перших та останніх поверхів житлових будинків. Або засклити їх броньованими шибками. Ще й двері у під'їздах замінити на металеві з кодовими чи іншими спеціальними замками. Ясно, що рішення прийняте не від хорошого життя: неймовірно зростає кількість пограбувань приватних квартир. Виконати це розпорядження міськвиконком зажадав уже до лютого наступного року.

Лариса ВИШИНСЬКА, журналіст

Щедрівки добродійникам

З давніх-давен повелося, що в різдвяні та новорічні свята діти приходять у гості до родичів, хрещених батьків з вітаннями та побажаннями.

Новорічні щедрівки вчора прозвучали для працівників СП «Динамо-Атлантик». До них завітали школярі, яких об'єднує Фонд дітей—інвалідів Чорнобиля міста Києва.

Вірші, жарти викликали усмішки в дорослих, підбадьорили самих дітей. Лихо Чорнобиля спотворило їхнє дитинство. Всі вони потребують додаткової уваги і турботи. Значну допомогу їм надають президент Спілки адвокатів України, віце-президент УПФК «Славутич» Віктор Медведчук і його колеги — Богдан Губський, Григорій та Ігор Суркіси. А координує всю роботу добродійний фонд Віктора Медведчука. Спільні акції тривають уже роками. Цього року це — 4000 новорічних подарунків для дітей, 800 продуктових наборів для багатодітних сімей до свят, подарунки ветеранам війни й праці, 500 шкільних наборів для дітей з малозабезпечених сімей, матеріальна допомога 200 сім'ям до Міжнародного дня інвалідів. Крім цього, 400 дітей відпочили влітку коштом фонду.

До нинішніх новорічних свят підготовлено 3000 подарунків.

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

Тримайся кухні, солдате...

90 років тому було видано патент на простий і водночас геніальний винахід — похідну солдатську кухню

Придумав варити суп на колесах Антон Пурчанович. Спершу винахід, як заведено, не реєстрували: надто спрощеним видався він в очах тих, від кого залежала подальша доля солдатської кухні. Проковтнувши гірку пігулку, автор винаходу передав пробний зразок у війська. Якраз почалася перша світова війна. Підполковник Пурчанович бував на фронтах. Одного разу очам своїм не повірив: солдати обідали біля похідної кухні, вочевидь виготовленої за його зразком. Інтендант, до якого звернувся, спокійнісінько пояснив: та про неї передають з уст в уста, самі солдати їх клепають. Їсти-бо хочеться і під час війни. За простотою конструкції, зручністю в користуванні кухня Пурчановича виявилася незамінною в походах. Тільки після цього за ним офіційно визнали право на винахід.

... Коли браві воїни нашої молодої армії вирушають у похід, неодмінно чіпляють до одного з транспортних засобів причіп — кухню на колесах. Вона, звичайно, значно модернізована. Однак принцип приготування солдатської каші залишився той самий, що його запропонував свого часу Пурчанович. Жаль тільки, що прізвище це нашим воякам ні про що не говорить. Утім, на «гражданці», зокрема у Жмеринці, звідки родом метикуватий винахідник, про нього також залишилися зовсім мізерні дані. Зберігають їх лиш окремі краєзнавці. До речі, останні дні свого життя він також провів на Вінниччині — в містечку Брацлаві. 90 літ відвела йому доля.

Цікавим міг би вийти музейний куток солдатської кухні. А як ще можна увічнити пам'ять про нашого талановитого земляка? Був він, розповідають, до всього, хоробрим воїном. Службу в армії, якій віддав більшу частину життя, починав рядовим. Бився з турками. Звання прапорщика, яке надали йому по закінченні російсько-турецької війни, свідчить найперше про відвагу. Як, до речі, і три ордени — Святого Володимира, Святої Анни і Святого Станіслава...

Вінницька область.

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

Сміття виносять і з міліцейської хати

З ОРГАНІВ *міліції через компрометацію звання охоронця правопорядку у Вінницькій області звільнено 272 співробітники. Про причини ганебного явища розмова кореспондента з генерал-майором міліції Анатолієм* ПОДОЛЯКОЮ.

З досьє «Голосу України». На посаді начальника УМВС у Вінницькій області Анатолій Подоляка з листопада 1995 року. До Вінниці переїхав з Кіровограда, де був заступником начальника управління. «Нам нічого приховувати від людей», — любить повторювати 45-річний генерал. З пресою у ділових стосунках: журналістів стали запрошувати на засідання колегії. Відкритість — одна з характерних рис стилю роботи начальника. «Якщо не виносити сміття — чи стане в хаті чистіше?» — запитує Подоляка.

Наша розмова почалася з неприємного для генерала випадку. Колишнього офіцера Могилів-Подільського міськрайвідділу міліції Ротара, що працював у відділі карного розшуку, звільнили з міліції. Рішенням народного суду його позбавлено волі строком на 14 років.

—Як він потрапив до органів міліції?

—Ця історія могла б стати хрестоматійною на предмет того, як не треба приймати на службу випадкових людей.

Ротар прибув у прикордонне місто з Владикавказа. Приїхав не один — з маленьким сином. Це пізніше стало відомо, що його дружина з ніг збилася, розшукуючи чоловіка і дитину. Спочатку нічого, крім співчуття, молодик не викликав. «Сім'ю вирізали, ми з сином ледь утекли» — після таких слів дехто й сльозу пускав. Йому надали роботу на одному з кращих підприємств, сина влаштували в дитсадок. А справді добра, лагідна жінка (вчителька однієї з шкіл, яка також жила з сином, без чоловіка) запропонувала біженцю трикімнатну квартиру. Згодом вона стала дружиною Ротара.

Паспорт громадянина України Ротар отримав за сфабрикованими документами. Допомагали йому в цій справі працівники міліції. Народний суд Могилева-Подільського на підставі липових свідчень підтвердив факт проживання Ротара в цьому місті. Важко сказати, чим так припав до вподоби «незваний гість», який виявився вовком в овечій шкурі: він по-звірячому вбив і закопав дружину-могилівчанку в підвалі будинку.

—Випадок у Могилеві-Подільському винятковий. А що стало підставою для підписання вами наказів про звільнення майже трьох сотень міліціонерів?

—Насамперед зловживання службовим становищем. Іншою причиною була пиятика. Далі йде порушення транспортної дисципліни. Окремі співробітники змушені були залишити службу через брутальне ставлення до громадян.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ.
1996 року до УМВС надійшло 500 скарг на неправомірні дії працівників міліції. Майже кожна десята з них під час перевірки підтвердилася.

—Чи є серед звільнених керівники служб, підрозділів?

—Вісім керівників райвідділів та підрозділів звільнено через недоробки, серйозні претензії висунуто також керівникам міліції Вінницького, Теплицького, Чечельницького районів та Старомiського району Вінниці.

—Остання атестація особового складу засвідчила, що більшість наших співробітників відповідають посадам, які вони обіймають. Однак 48 з них комісія вказала на істотні недоліки в роботі, 80 працівників не справляються з покладеними на них обов'язками.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ.
У кожному підрозділі було визначено коло осіб, що схильні до порушень дисципліни. Їх віднесено до так званої групи ризику. Після проведення індивідуальних бесід комісія визначила термін, протягом якого той чи інший працівник має довести свою здатність позбутися недоліків. Сьогодні на перевихованні 56 чоловік.

—Анатолію Миколайовичу, роботу з особовим складом слід, мабуть, розпочинати ще тоді, коли кандидат в міліціонери тільки написав заяву...

—З червня 1996 року ті, що виявили бажання служити в органах міліції, навчаються у центрі бойової підготовки. До речі, на це управління практично не витрачає коштів, бо їх у нас немає. Кандидати всі питання побутового характеру — проживання, харчування тощо — вирішують самостійно. Щоправда, їхні витрати згодом можуть компенсуватися — у формі заробітної плати. Вона виплачується за умови успішного складання іспитів. Вимоги до кандидатів суворі: за найменшу провину їх може бути відраховано. Такий добір кадрів сприятиме виключенню випадків, подібних до того, про який йшлося на початку розмови.

Вінниця.

Вікторія ЛИТВИН, «Голос України»

БЕЗОДНІ БУВАЮТЬ НЕ ЛИШЕ В ОКЕАНАХ

КРАДІЖКА, пограбування, рекет, наркоманія, вбивство. І жінка. Як це співвідноситься? Що веде з такого звичного світу в невагомість туги, в холодні коридори людських розлук, оточені високою стіною, колючим дротом і роками спустошення й самотності?

Про це ми розмовляли з ветераном органів МВС, підполковником Валерієм Васильовичем Лашиним, членом Спілки юристів України.

Рожеві маки — підступна гіркота землі

Наше знайомство із наркоманкою Р. почалося в комісії з умовно-дострокового звільнення УВП-54. Вразили не понівечені голкою руки, а очі, в яких роки ув'язнення не розчинили надії та материнської любові.

Невигадливий сюжет історії Р., яка після заміжжя дізналася, що її чоловік наркоман, і задля збереження сім'ї залишилася жити з ним, а потім із цікавості й сама призвичаїлася до наркотиків, мав своє логічне завершення на лаві підсудних. Від неї відвернулися друзі та родичі. Маленький син живе в далекому місті у глухонімої бабусі. Після кількох років розлуки сенс її життя становить тільки син —його майбутнє і щастя. Чи не забагато жертв, щоб це усвідомити?

До наркоманії часто штовхає не лише цікавість, а й стан душі. Коли приходить кохання, кидаються у вир з головою, не знаючи, яким підступним він може бути.

С. довірила свої почуття та сподівання романтичному наркоману. Народився син. Але навіть це не завадило молодятам насолоджуватися згубними принадами. Результат — 3 роки позбавлення волі. Навіть її мати не впевнена, що для дочки гіркий урок піде на користь. «Піди знай, чиєю жертвою кохання вона стане через 3 роки. Вона така влюблива».

За соціологічними оцінками, великий відсоток наркоманів серед молоді.

В. Л.: Здебільшого, це соціальна хвороба. Після горезвісних травневих постанов 1985 року спостерігався колосальний сплеск наркоманії. Не можна сказати, що в цьому вина батьків або школи. Це вина суспільства. Інколи діти із цілком благополучних сімей потрапляють до нас. Сама ситуація в країні така, що у людей немає духовних орієнтирів, а відтак і деградація особистості, незатребуваність, безвихідь.

Пітьма і... море світла

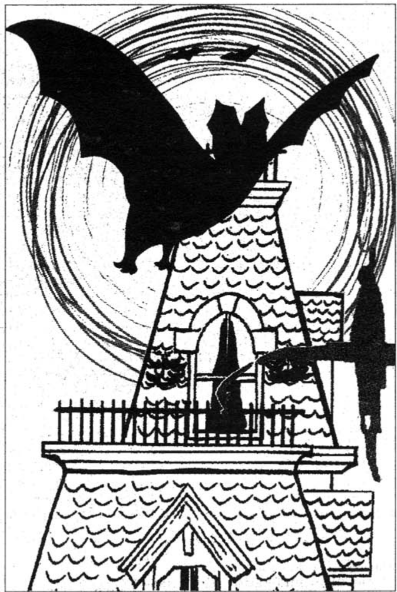
«За прекрасним завжди прихована якась трагедія», — казали древні мудреці. Та хто в це повірить, не побачивши на власні очі?!

Звичайний актовий зал, таких тисячі на свободі. Лунає знайома музика. На сцену виходить тендітна дівчина. Вона танцює. Таку грацію, легкість і чистоту польоту оспівували поети. Справжні шанувальники танцю кажуть — досконалість. Але жахлива реальність: засуджена Л., перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, задушила свого півторарічного сина. Її позбавлено волі на десять років.

«Якби мене засудили до найвищої міри покарання — було б легше. А тепер життя перекреслено. Я не живу, а існую тільки для мами. У 35 років, коли вийду на свободу, я нікому не буду потрібна, крім неї. У мене немає й не було справжніх друзів, якби вони були, цього не сталося б».

Останнім часом у неї виникли проблеми з мамою, чоловіком. З'явився коханець. Друзі?.. Вони були поруч, коли життя текло безхмарно. А нерозуміння підточувало душу. В результаті вузол проблем затягнувся на шиї маленької безневинної істоти. Як це сталося? Вона досі й сама не може збагнути.

Убивство, ув'язнення, презирство до самої себе, а потім — до життя і... удосталь світла і карантин. Це також світ. Про що мовчать ці жінки, втілюючи свій внутрішній світ у пейзажах, не бачачи живої природи вже кілька років? До колонії одна з них займалася живописом... Вони відбувають строк за вбивство...

Пітьма людських трагедій. У центрі реабілітації у них проникає енергія світла. Зимовий сад, спортивний зал, спеціалізовані кімнати, де засуджені можуть розрадити свої стражденні душі у спілкуванні з Господом і з допомогою музики перенестися на якийсь час до свого світу, — вся ця атмосфера створювала враження, що ось-ось ми знайдемо ту заповітну ниточку, потягнувши за яку, клубок людських трагедій удасться розплутати. Здавалось, екскурсія — безкінечна. В кожній кімнаті ми дізнавалися про десятки доль. Дівчина-психолог розповіла навіть про тонкощі людської психіки. Але так і залишилося таємницею те, як талановиті жінки — служительки муз — можуть стати вбивцями... Навпаки, клубок цей став такий, що взагалі не піддається розплутуванню. Бо цю «психологиню» також було засуджено за... вбивство чоловіка.

В. Л.: Практично кожна п'ята засуджена — вбивця. Жінка взагалі емоційніша та вразливіша за чоловіка. А творча особистість — удвічі. Здебільшого вбивства трапляються з ревнощів. Убивства з чоловічих ревнощів трапляються рідко. В крайньому разі можуть позбавити життя суперника. Вбивство коханого чоловіка для жінок характерніше явище, зраду вони сприймають боляче. А за великим рахунком у таких трагедіях винні передусім самі чоловіки.

Зрозумій і пробач

Тут існує такий вимір: якщо випав день без сліз, значить серце стало жорстокіше. А скоріш за все це просто захисна реакція, зняття негативних емоцій, що нагромаджуються місяцями й роками.

«Ми не живемо, ми лише сподіваємося, що житимемо», —писав Вольтер. Тут також сподіваються. І чекають. Чекають на листи і зустрічі. Та найбільше чекають того дня, коли можна буде вийти за високу стіну на Велику Землю і... заглянувши в очі близької людини, сказати усвідомлене «пробач». А далі? Далі — невизначеність з роботою, невпевненість у завтрашньому дні. Для когось колонія стала першою й останньою школою визначеного шляху, для когось це тільки початок слизького майбутнього.

В. Л.: Усе залежить від людини. Буває, строк відбувають по кілька разів. Навіть не встигнувши доїхати до рідної домівки, дівчина знову повертається до колонії — за крадіжку в поїзді. Наркоманки також дуже часто повертаються. Складно відмовитися від колишнього життя, взяти себе в руки. Добре, коли є сім'я, рідні, які зрозуміють і пробачать. Уже від однієї думки, що людину вдома чекають, легше. А коли ні — все повертається на круги своя. Та не можна поспішати ставити хрест. Усе залежить від сили волі. Переживши найсильнішу психологічну кризу, дехто з жінок знаходить у собі талант, розкривається як особистість на волі, намагаючись почати нове життя. Пишуть листи з удячністю, що називається «за волею нещастя випало щастя».

Певен, що такі до свого минулого свідомо не повертаються. Адже знаєте, як буває: одній для усвідомлення вини достатньо посидіти п'ять хвилин на лаві підсудних, а іншій і п'яти років колонії мало.

Замість епілогу

І чия в тому вина, що один необачний крок може несподівано змінити життя?

Це доля! — шукають відповідь песимісти. — І не треба запитувати себе, чому склалося саме так, інакше можна збожеволіти.

А чи не здається вам, що доля — це те, що ви самі можете їй запропонувати. Це характер і душа. Чи варті неусвідомлені вчинки того, щоб впадати у глухе ніщо?

... А шлях до волі такий довгий і тернистий, і здолати його дано небагатьом.

ПОНЕДІЛОК, 6 січня

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.50 Гімнастика
08.00 Студентський бал. Частина І.
09.00 Національний хіт-парад
09.05 М/ф-опера «Турандот»
09.35 Телефільм студії «Укртелефільм» «Палаци Поділля»
10.00 УТН
10.10 У дні канікул. Х/ф «У пошуках капітана Гранта», 6 с.
11.15 Балетна вистава для дітей «Бембі»
12.15 Різдвяна казка
13.00 УТН
13.10 Канал Франс Ентернасіональ представляє. Концерт МСМ.
14.10 Фестиваль «Золоте курча». Х/ф «4:0 на користь Тетянки».
15.40 Палітра
16.00 УТН
16.10 Зимовий коктейль
16.30 Документальний фільм «Таїнства Києво-Печерської лаври»
16.50 М/ф
17.00 Різдво Христове. Трансляція святкового Різдвяного Богослужіння УПЦ Київського патріархату з Володимирського собору у Києві
18.00 УТН
18.15 Концерт капели «Думка»
19.15 М/ф «Пісня ангела»
19.40 Небо і земля нині торжествують
20.10 Національний хіт-парад
20.15 Золоте колесо
20.35 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Х/ф «Кайдашева сім'я»
23.00 Різдво Христове. Відеорепортаж про святкове Різдвяне Богослужіння Української православної церкви у трапезному храмі Києво-Печерської Свято-Успенської лаври
00.00 Різдво Христове. Трансляція святкового Різдвяного Богослужіння Української греко-католицької церкви із собору Святого Юра у Львові.
01.00 УТН
01.15 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія «1 плюс 1»
07.00 Серіал для дітей «Солті», 3 с.
07.30 Серіал «Перші поцілунки», 71 с.
08.00 Кримінальний серіал «Поліцейський з Лос-Анджелесу», 9 с.
09.00 Серіал «Династія-2: Колбі», 32 с.
10.00 Телеанонс
10.05 У дні шкільних канікул. Історія Києва. Фільм 9 «За імперськими мурами»
10.20 Хокей. Чемпіонат світу серед юніорів. Україна—Латвія
11.00 Свічадо
11.30 Т/ф «Сповідь перед учителем», ч.1
12.20 Побут та звичаї українського народу. Різдво
12.45 Пісні Вадима Крищенка, ч.1
13.55 Х/ф «Трень-брень»
15.30 Опера-ораторія І. Стравинського «Цар Едіп»
17.00 Д/ф «Візьміть славу миру свого»
17.20 Енергозбереження в Україні
17.35 Різдво Христове. Святвечір, ч. 1.
17.55 Прогноз погоди Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Солті», 4 с.
18.30 Серіал «Перші поцілунки», 72 с.
19.00 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
19.30 ТСН. Телевізійна служба новин
19.45 Серіал «Династія-2: Колбі», 33 с.
20.45 Ток-шоу Михайла Кожухова. «Зроби крок»
21.15 Х/ф «Французька жінка»
23.00 ТСН: Телевізійна служба новин
23.05 Світ спортивних подій у програмі «Про спорт»
23.35 Різдвяне шоу з Русланою «Подорож у дитинство»

УТ-3

«ІНТЕР»
09.00 «Інтер» — анонс.
09.05 Інтерновини.
09.20 Прогноз погоди.
09.25 Гороскоп.
09.30 Мультфільми.
10.15 Не лови гав!
10.45 Ранкова пошта.
11.15 Смак.
11.50 Худ. фільм «Новорічні пригоди Віти та Маші».
13.00 Генії третього роду.
13.30 У світі тварин.
14.05 Навколо світу.
14.30 - 16.15 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.15 «Інтер» — анонс.
16.20 «Нова жертва». Серіал.
17.10 Дітлахи.
17.30 Дитячий серіал «Вішбон».
18.00 Золота серія. Ю. Нікулін у фільмах «Самогонники» та «Коли дерева були великими».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.40 Ювілейний вечір Ю. Нікуліна.
22.15 Інтерновини.
22.30 Прогноз погоди.
22.40 Шоу довгоносиків.
23.10 Худ. фільм «Іграшка».

ВІВТОРОК, 7 січня

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
08.00 Різдво Христове. Трансляція Різдвяного святкового Богослужіння Української греко-католицької церкви із собору Святого Юра у Львові.
09.00 Тільки музика
09.10 Живи, ялинко!
10.00 Різдво Христове. Трансляція святкового Різдвяного Богослужіння УПЦ Київського патріархату з Володимирського собору у Києві
11.00 УТН
11.10 Національний хіт-парад
11.15 Авансцена
12.05 Один із тисячі уроків
12.35 Христос народжується
13.00 УТН
13.10 Різдвяні віншування
13.15 У дні канікул. Х/ф «У пошуках капітана Гранта», 7 с.
14.30 Різдвяні віншування
14.35 М/ф «Пригоди капітана Врунгеля», 9 с.
14.45 Різдво Христове. Документальний фільм
15.20 Фант-лото «Надія». Концерт гостей програми
15.55 Різдвяні віншування
16.00 УТН
16.10 М/ф
16.30 Різдво Христове. Відеорепортаж про святкове Різдвяне Богослужіння Української православної церкви у трапезному храмі Києво-Печерської Свято-Успенської лаври
17.30 У співочому гурті на Різдво
18.00 УТН
18.10 Різдвяна світлиця
18.30 Артмайдан
19.05 Різдво Христове. Відеорепортаж про святкове Різдвяне Богослужіння Української автокефальної православної церкви у кафедральному храмі святого Миколи Набережного
20.05 Мультфільм-опера «Чарівна флейта»
20.35 Вечірня казка
20.50 Анонс
21.00 УТН
21.40 Різдвяні віншування
21.45 «Автографи любові». Співає П. Дворський
23.00 Різдво Христове. Відеорепортаж про святкове Різдвяне Богослужіння Української автокефальної православної церкви у Борисоглібському храмі у Києві
00.00 УТН
00.10 Х/ф «Перикола»
01.30 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія «1 плюс 1»
07.00 Серіал «Перші поцілунки», 72 с.
07.30 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
08.00 Різдвяне шоу з Русланою «Подорож у дитинство»
09.00 Серіал «Династія-2: Колбі», 33 с.
10.00 Телеанонс
10.05 У дні шкільних канікул. Історія Києва. Фільм 10 «Сходження»
10.20 Різдво Христове. Колядки, ч.2
10.50 М/ф «Пісня ангела»
11.20 Романси кохання
11.45 Т/ф «Сповідь перед учителем», ч.2
12.30 Пісні Вадима Крищенка, ч.2
13.25 Х/ф «Звичайне диво»
15.00 Гордість нації. Ніна Матвієнко
15.50 Кіножурнал «Пляма»
16.20 Т/ф «Бойки»
17.10 Освітній канал для школярів. Українська література. «Біблія — джерело культури». Рідна мова. «Ой, дай, Боже»
17.55 Прогноз погоди
Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Солті», 5 с.
18.30 Серіал «Перші поцілунки», 73 с.
19.00 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
19.30 ТСН. Телевізійна служба новин
19.45 Серіал «Династія-2: Колбі», 34 с.
20.45 Присмаки прихованого в ток-шоу Миколи Вересня «Табу»
21.15 Х/ф «Дякую за кожний новий ранок»
23.00 ТСН. Телевізійна служба новин
23.05 Світ молодіжних спокус у програмі «Бомба»

УТ-3

«ІНТЕР»
09.00 «Інтер» — анонс.
09.05 «Нова жертва». Серіал.
09.50 Худ. фільм «Снігова королева».
11.15 Запрошення до музики.
11.20 Худ. фільм «Книга джунглів».
14.00 Навколо світу.
14.30 - 16.15 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.15 «Інтер» — анонс.
16.20 Балет П. Чайковського «Лускунчик».
18.05 Мультфільми.
18.55 Л. Ярмольник у пригодницькому фільмі «Одіссея капітана Блада». 1 серія.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Пригодницький фільм «Одіссея капітана Блада». 2 серія.
22.15 Інтерновини.
22.30 Прогноз погоди.
22.40 П. Фальк у різдвяній історії «Жменя чудес».

СЕРЕДА, 8 січня

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 УТН
06.20 Гімнастика
06.30 Агромагазин
06.40 Студентський бал, 2 ч.
07.40 Палітра
08.05 Національний хіт-парад
08.10 Село і люди
08.40 Фестиваль «Золоте курча». Х/ф «Що у Сеньки було?»
10.00 УТН
10.10 Артмайдан
10.45 Юнацьке ток-шоу «Вибрики»
11.15 Полудень
12.00 Новорічно-різдвяне свято
13.00 УТН
16.00 УТН
16.10 У дні канікул. Х/ф «Морський вовк», 3 с.
17.15 Діловий орієнтир
17.45 Микола Свидюк на музичній драбині
18.00 УТН
18.15 «Шопеніана». Балетна вистава
18.50 М/ф «Пригоди капітана Врунгеля», 10 с.
19.00 Скрипка
19.20 Як будувати рідну хату
19.55 Анонс
20.00 Національний хіт-парад
20.30 Вечірня казка
20.50 Анонс
21.00 УТН
21.40 Акценти дня
22.00 Національний хіт-парад
22.05 Ян Табачник. Маю честь запросити
23.55 УТН
00.05 Національний хіт-парад
00.10 Спорткур'єр
00.20 Х/ф «Голос трави»
01.50 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія «1 плюс 1»
07.00 Серіал для дітей «Солті», 4,5 с.
08.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 73 с.
08.30 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
09.00 Серіал «Династія-2: Колбі», 34 с.
10.00 Телеанонс
10.05 Бізнес-форум
10.35 Віктор Клин. Дванадцять гравюр для фортепіано
11.10 Лялькова вистава «Івасик-Телесик»
12.00 Х/ф «Вечори на хуторі біля Диканьки»
13.30 Співає Назарій Яремчук
14.05 Прогноз погоди
14.10 Д/ф «Пресвітлої дороги свічка чорна». Фільм 1. «Верни до мене, пам'ять моя»
17.00 Освітній канал для школярів: Українська література. «Народна дума». Французька мова. Урок 19
17.45 Телефільм «Ворон»
17.55 Прогноз погоди
Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Солті», 6 с.
18.30 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 74 с.
19.00 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
19.30 ТСН: Телевізійна служба новин
19.45 Серіал «Династія-2: Колбі», 35 с.
20.45 Юлія Меншова представляє «Рабу кохання» в ток-шоу «Я сама»
21.30 Пригодницький фільм «Володар слонів»
23.10 ТСН: Телевізійна служба новин
23.15 Незвичайні життєві історії в програмі Ольги Герасімюк «Проти ночі»

УТ-3

«ІНТЕР»
07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08.15 «Нова жертва». Серіал.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Серіал «Кафе «Полуничка». «Петля».
10.00 - 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 «Інтер» — анонс.
18.50 Серіал «Кафе «Полуничка». «Поїздка до Парижа».
19.15 Вгадай мелодію.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Худ. фільм «Грачі».
22.15 Інтерновини.
22.30 Прогноз погоди.
22.40 «І не закінчується рядок...» Л. Філатов.
23.25 Аспекти.
23.40 Музичні новини.
23.55 Серіал «Фараони в синьому».
КДРТРК — ГРТ
16.45 Анонс.*
16.50 Музичний маршрут.*
17.15 «Нова жертва». Серіал.
17.55 Тема тижня.*
18.20 За київським часом.*

ЧЕТВЕР, 9 січня

УТ-1

06.00 Анонси
06.05 УТН
06.20 Гімнастика
06.30 Агромагазин
06.40 Авансцена
07.25 Фестиваль «Золоте курча». Х/ф «Дубравка»
08.45 Національний хіт-парад
08.50 Канал Франс Ентернасіональ представляє. Концерт МСМ.
09.45 Птах українського вертепу. Документальний фільм.
10.00 УТН
10.10 Д/ф «Театр Параджанова»
11.50 Світлиця. У співочому гурті на Різдво.
12.15 Полудень
13.00 УТН
13.10 Концертна програма
16.00 УТН
16.10 У дні канікул. Х/ф «Морський вовк», 4 с.
17.25 Анонс
17.30 Гандбол. Чемпіонат України. Жінки «Спартак» (Київ) —«Автомобіліст» (Бровари). У перерві 18.00 УТН
18.40 «Сучасний дивертисмент». Балет
19.20 М/ф
19.30 Запитуйте — відповідаємо
20.00 Національний хіт-парад
20.05 Д/ф «Я — Сергій Параджанов»
20.35 Вечірня казка
20.50 Анонс
21.00 УТН
21.40 Акценти дня
22.00 Національний хіт-парад
22.05 Канал Франс Ентернасіональ представляє «Інтеграл. ІВітлз».
23.30 УТН
23.35 Національний хіт-парад
23.40 Х/ф «Колір граната»
00.50 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія «1 плюс 1»
07.00 Серіал для дітей «Солті». 6 серія.
07.30 Молодіжний серіал «Перші поцілунки». 74 с.
08.00 Незвичайні життєві історії в програмі Ольги Герасімюк «Проти ночі».
08.30 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого».
09.00 Серіал «Династія-2: Колбі». 35 серія.
10.00 Телеанонс.
10.05 У дні шкільних канікул. Історія Києва. Фільм 11. «Під наглядом».
10.25 Пісні Олександра Білаша у виконанні квартету «Явір».
10.50 Ринок входить в ринок.
11.20 Пектораль. Випуск 2.
11.55 Художній телефільм «Чоботи некруто».
13.20 «Пан Коцький». Оперна вистава для дітей.
14.05 Документальний фільм «Пресвітлої дороги свічка чорна». Фільм 2.«У білій стужі сонце України».
14.50 М/ф «Між крокодилом і левом».
17.00 Освітній канал для школярів: Історія України. Київ архітектурний. Українське бароко. Німецька мова. Урок 16.
17.35 Віч-на-віч.
17.55 Прогноз погоди.
Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Солті». 7 серія.
18.30 Молодіжний серіал «Перші поцілунки». 75 с.
19.00 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого».
19.30 ТСН: Телевізійна служба новин.
19.45 Серіал «Династія-2: Колбі». 36 серія.
20.45 Політичне шоу Вячеслава Піховшека «П'ятий кут».
21.15 Художній фільм «Подвійний удар».
23.15 ТСН: Телевізійна служба новин.
23.20 Музична програма «Меломанія» представляє Кліффа Річарда.

УТ-3

«ІНТЕР»
07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08.15 «Нова жертва». Серіал.
09.05 Прогноз погоди. Мультфільм.
09.30 Серіал «Кафе «Полуничка». «Поїздка до Парижа».
10.00 - 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 «Інтер» — анонс.
18.50 Серіал «Кафе «Полуничка». «За межею дозволеного».
19.15 Джентльмен-шоу.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Худ. фільм «Орел і решка».
22.15 Інтерновини.
22.30 Прогноз погоди.
22.40 Вітражі.
23.30 «Обоз». Шоу І. Демидова.
КДРТРК
10.00 За київським часом.*
17.15 «Нова жертва». Серіал.
18.05 Анонс.*
18.10 Яблучко.*
18.20 За київським часом.*

П'ЯТНИЦЯ, 10 січня

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 УТН
06.20 Гімнастика
06.30 Агромагазин
06.40 Ян Табачник. Маю за честь запросити
08.30 Фестиваль «Золоте курча». Х/ф «Де ти, Багіро?»
09.50 М/ф «Пригоди капітана Врунгеля», 11 с.
10.00 УТН
10.10 Карусель і капуста
10.25 Дзвони Чорнобиля
10.55 У дні канікул. Х/ф «Веселі історії»
12.20 Еко. Екологічний журнал
12.50 Д/ф «Чудотворець Алімпій»
13.00 УТН
13.10 Реальність неможливого
13.40 Д/ф «Хрещений»
16.00 УТН
16.10 І тільки музика
16.20 Науково-популярний фільм «Козак — душа правдивая»
16.40 Золото Мужієва
17.00 Гандбол. Чемпіонат України. Жінки «Мотор» (Запоріжжя) — «Спартак» (Київ). У перерві 17.30 Спорткур'єр
18.10 УТН
18.25 «Браво, Фігаро!». Балет
19.30 Право мовами світу
20.00 Національний хіт-парад
20.05 Д/ф «Моя адреса — мій дім»
20.35 Вечірня казка
20.50 Анонс
21.00 УТН
21.40 Акценти дня
22.00 Національний хіт-парад
22.05 Щотюжня
22.20 Х/ф «Ашик-Кеpіб»
23.35 УТН
23.50 Національний хіт-парад
23.55 Канал Франс Ентернасіональ представляє: концерт МСМ
00.55 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія 1 плюс 1
07.00 Серіал для дітей «Солті», 7-8 с.
08.00 Серіал «Перші поцілунки», 75 с.
08.30 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
09.00 Серіал «Династія-2: Колбі», 36 с.
10.00 Телеанонс
10.05 У дні шкільних канікул. Історія Києва. Фільм 12 «Напередодні»
10.25 Календар українця
10.55 Золотий шлягер (Ужгород)
11.25 Науково-популярний фільм «Українське бароко»
11.55 Реальність неможливого
12.25 Х/ф «Іван і кобила»
14.05 Д/ф «Пресвітлої дороги свічка чорна». Фільм 3. «Розп'ятий на чорному хресті»
17.55 Освітній канал для школярів. Англійська мова. Урок 19. Музика. П. Чайковський, «Лускунчик».
Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Солті», 8 с.
18.30 Серіал «Перші поцілунки», 76 с.
19.00 Ігрове шоу Миколи Фоменка «Простіше простого»
19.30 ТСН. Телевізійна служба новин
19.45 Серіал «Династія-2: Колбі», 37 с.
20.45 Найкраще з «Поля чудес»: шоу «Привіт з Нью-Йорка»
21.50 Кримінальний серіал «Поліцейський з Лос-Анджелеса», 10 с.
22.40 ТСН. Телевізійна служба новин
22.45 Відоме та невідоме: історія та сучасність в програмі Юрія Макарова «Телеманія»

УТ-3

«ІНТЕР»
07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08.15 «Нова жертва». Серіал.
09.05 Прогноз погоди. Мультфільм.
09.10 Серіал «Кафе «Полуничка». «За межею дозволеного».
10.00 - 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Худ. фільм «Джентльмени удачі».
22.35 Інтерновини.
22.50 Прогноз погоди.
23.00 Спорт-тайм.
23.20 Зірки естради.
00.00 Кіно не для всіх.
КДРТРК — ГРТ
10.00 За київським часом.*
17.20 «Нова жертва». Серіал.
18.15 Анонс.*
18.20 За київським часом.*

СУБОТА, 11 січня

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.50 Гімнастика
08.00 Фестиваль «Золоте курча». Золоте курча запрошує.
08.35 Х/ф «Козаки-розбійники»
09.45 Карусель і капуста
10.00 УТН
10.10 Телефестиваль дитячої пісні «Надія-96», 7 тур, 2 частина
10.40 Національний хіт-парад
10.45 Х/ф «Дорога на Січ»
12.05 Театральний капусняк
13.00 УТН
13.10 Канал Франс Ентернасіональ представляє: концерт МСМ
14.00 Баскетбол. Чемпіонат України. «Будівельник-Хорда» —ЦСКА-ІТЕРА. В перерві — Національний хіт-парад
15.50 Писанки діда Івана
16.00 УТН
16.10 Вулик пана Савки
16.55 Пектораль
17.30 Юнацьке ток-шоу «Вибрики»
18.00 УТН
18.15 М/ф «Пригоди капітана Врунгеля», 12 с.
18.25 Вікно в Америку
18.55 Анонс
19.00 Від Перехрестя — до успіху
19.30 Параджанов. Я знімаю геніальний фільм
20.00 Національний хіт-парад
20.30 Вечірня казка
20.50 Анонс
21.00 УТН
21.40 Три запитання міністру інформації
22.00 Національний хіт-парад
22.05 К. Стеценко. Літургія св. Іоанна Златоуста
23.00 УТН
23.15 Національний хіт-парад
23.20 Х/ф «Летюча миша»
01.35 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія «1 плюс 1»
07.00 Музична програма «Меломанія» представляє Кліффа Річарда
08.00 Парад улюблених хіт-стрічок «Роки молоді»
09.30 Богдан Бенюк в «Шоу самотнього холостяка».
10.00 Телеанонс
10.05 У дні шкільних канікул. Історія Києва. Фільм 13. «Відгомін»
10.25 Прогноз погоди
10.30 Національний хіт-парад України. Сніданок меломана
11.00 Х/ф «Кінець сезону морозива»
12.25 Клуб 700
12.55 Доброго вам здоров'я
13.25 Телефільм «Через роки, через віки»
13.55 Людмила Зикіна: 50 років на сцені
15.25 Рідна мова
15.40 Д/ф «Смерті першої не пригадую»
16.10 З концертів фестивалю «Таврійські ігри»
16.40 Бізнес-форум
17.10 Телеспортарена
17.30 Школа клоунів
17.45 Вскя всячина
Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Кіберята», 3 с.
18.30 Серіал «Сімейні війни», 16 с.
19.30 ТСН: Телевізійна служба новин
19.45 Програма «Ностальгія» представляє Євгена Жарікова в комедії «Три плюс два»
21.45 Олександр Ягольник презентує музичний конкурс «Пісня року»
22.45 ТСН: Телевізійна служба новин
22.50 Авантюрний серіал «Повернення Арсена Люпена», 2 с.

УТ-3

«ІНТЕР»
09.00 «Інтер» — анонс.
09.05 Інтерновини.
09.20 Прогноз погоди.
09.25 Гороскоп.
09.30 Мультфільми.
10.15 Не лови гав!
10.45 Ранкова пошта.
11.20 Смак.
11.45 Худ. фільм «Про Федота-стрільця, завзятого молодця».
12.40 Музика на Інтерканалі.
13.00 Генії третього роду.
13.30 Клуб мандрівників.
14.20 Мультфільм.
14.30 - 16.15 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.15 «Інтер» — анонс.
16.20 Дітлахи.
16.35 Мультсеріал «Ведмедики з Бернстайну».
17.00 Дитячий серіал «Вішбон».
17.30 Музика на Інтерканалі.
17.50 Золота серія. В. Висоцький у фільмі «Сказання про те, як цар Петро арапа одружив».
19.45 Вечірня казка.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.55 Кращі з кращих.
22.00 Шоу довгоносиків.
22.30 Інтерновини.
22.45 Прогноз погоди.
22.55 Футбол. Чемпіонат Англії. Огляд туру.
23.40 Фільм Ф. Копполи «Вигнанці».
КДРТРК — ГРТ
14.30 Автоновини.*
14.50 Тема тижня.*
15.05 Америка з М. Таратутою.
15.35 Бумеранг.*
16.05 За київським часом.*

НЕДІЛЯ, 12 січня

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.50 Гімнастика
08.00 Людина в інвалідній колясці
08.45 М/ф
08.55 Українське спортлото
09.00 Село і люди
09.30 Українська хата
10.00 УТН
10.10 Служу народу України
10.40 Національний хіт-парад
10.45 Концерт А. Мокренка
11.20 Новорічна ялинка. Відеозапис по трансляції з ПК «Україна»
13.00 УТН
13.10 Національний хіт-парад
13.15 Альманах «Основа». Дайджест. 1995—96 р. р.
14.00 Баскетбол. Чемпіонат України. Жінки СКІФ —«Динамо»
15.50 М/ф «Пригоди капітана Врунгеля», 13 с.
16.00 УТН
16.30 Час редактора
17.00 Стефан Турчак диригує симфонією номер 2 С. Рахманінова
18.00 УТН
18.15 Анонс
18.20 Спорткур'єр
18.30 Д/ф «Гітлер. Підсумок», ч.1 /ТБ Німеччини/
19.25 Анонс
19.30 Все про кіно
20.00 Національний хіт-парад
20.30 Вечірня казка
20.50 Анонс
21.00 УТН
21.40 Футбол від УТН
22.00 Національний хіт-парад
22.05 Канал Франс Ентернасіональ представляє: концерт МСМ
23.00 УТН
23.15 Національний хіт-парад
23.20 П. Саксаганський. Вистава «Шантрапа»
00.30 Анонс-програма передач на завтра

УТ-2

Студія «1 плюс 1»
07.00 Олександр Ягольник презентує музичний конкурс «Пісня року»
08.00 Унікальні зйомки у серіалі «Дика природа світу», 2 с.
09.00 «Згадаймо ті роки». Фільм 19
10.00 Телеанонс
10.05 Київ очами дітей
10.30 Національний хіт-парад України «Життя в стилі шоу»
11.00 Саундпарк
11.30 Україна аграрна
11.45 М/ф
11.55 Прогноз погоди
12.00 Недільна ранкова проповідь
12.30 Все про кіно
13.00 Х/ф для дітей «Капітан Крокус і таємниця маленьких змовників»
14.05 Яхад
14.35 Прогноз погоди
14.40 Ян Табачник «Маю честь запросити»
16.30 Свічадо
17.00 Недільна школа розваг
17.20 Круті новини
17.40 Ток-шоу «Трикутник»
Студія «1 плюс 1»
18.00 Серіал для дітей «Кіберята», 4 с.
18.30 Ігрове шоу «Ключі від форту Буайар», 19 с.
19.30 Інформаційно-аналітична програма «Післямова»
20.15 Х/ф «Кінг Конг»
22.30 Новини та чутки про кіно та телебачення в програмі «Імперія ТВ»
23.05 Гостросюжетний серіал «Мисливець на злодіїв», 2 с.

УТ-3

«ІНТЕР»
09.00 «Інтер» — анонс.
09.05 Інтерновини.
09.15 Мультфільми.
09.55 Шоу «Супербабусі».
10.25 Фан-клуб.
10.35 Доки всі вдома.
11.15 Ранкова зірка.
12.05 Планета Здоров'я.
12.35 Жіночий клуб.
13.05 «Підводна одіссея команди Кусто». «Посмішка моржа».
14.00 Сміхопанорама.
14.30 - 16.15 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.15 «Інтер» — анонс.
16.20 Інтерновини.
16.30 Час європейський.
17.00 Дітлахи.
17.15 Мультсеріал «Ведмедики з Бернстайну».
17.40 Дитячий серіал «Вішбон».
18.10 Ігри світу.
19.10 Кращі з кращих.
20.00 Інформаційно-аналітична програма «Вісті тижня».
20.40 Прогноз погоди.
20.50 Комедія «Принцеса Карабу».
22.40 Мелорама.
23.10 Худ. фільм «Карнавальна ніч».
КДРТРК
14.00 Єралаш.*
14.40 Музичний маршрут.*
15.05 Київські мініатюри.*
15.30 Автоновини.*
15.50 Єралаш.*

(Друкуються з комп'ютерного набору ДІНАУ-Укрінформ).

До уваги акціонерів ВАТ «ТОДЕФ»
19 лютого 1997 року о 14 годині 30 хвилин за адресою: Київ-222, пр-т Маяковського, 43/2 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «ТОДЕФ».

Порядок денний:

1. Затвердження результатів діяльності ВАТ «ТОДЕФ» за 1996 рік.
2. Внесення змін до Статуту ВАТ «ТОДЕФ».
3. Затвердження головних напрямів діяльності ВАТ «ТОДЕФ» на 1997 рік, використання фондів, дивіденднa політика.

Початок реєстрації о 12-й годині за відповідними документами.

Правління.

Хмельницьке ВАТ «Темп» виробляє і реалізує:

спеціальне технологічне устаткування для виробництва друкованих плат;

комплекс технологічного устаткування для перероблення молока, для виробництва масла і твердих сирів;

комплекс малогабаритний для нанесення полімерних порошкових фарб з камерою плавлення;

товари народного споживання:
— антена дециметрова кімнатна;
— підставка під телевізор;
— електрошашличниця;
— набір посуду туристичного;
— дзеркало автомобільне з електронним годинником;
— ел. водонагрівачі за ліцензією ф-ми «Татрамат» та інші.

Готові співробітничати на взаємовигідних умовах з підприємствами і фірмами будь-якої форми власності і приймати разові та постійні довгострокові замовлення на виготовлення різних виробів.

Звертатися: 280015, Хмельницький, проспект Миру, 99-101, ВАТ «Темп».

Тел. (03822) 4-53-54. Тел./факс (03822) 3-14-18.

ВАТ «Дормашина» (Миколаїв) сповіщає своїх акціонерів, що 22 лютого 1997 року, о 10 годині в Миколаєві у приміщенні Палацу творчості учнів за адресою: Миколаїв, вул. Адміральська,31, відбудуться установчі збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Затвердження змін та додатків до статуту ВАТ.
2. Вибори органів управління ВАТ.
3. Про реструктуризацію виробництва.

Реєстрація акціонерів з 8 години 22 лютого 1997 року за місцем проведення зборів.

Акціонери подають до реєстраційної комісії посвідчення особи та виписку з книги реєстрації акціонерів, а учасники зборів, які представляють інтереси інших членів товариства, повинні мати від них доручення.

Довідки за телефоном (0512) 37-40-74.

Правління ВАТ.

Вниманию акционеров ОАО «Донецкнефтепродукт»! 20 февраля 1997 года в 12 часов состоится общее собрание акционеров по адресу: Донецк-17, ул. Овнатаняна, 3, ОАО «Донецкнефтепродукт».

Повестка дня:

1. Отчет генерального директора.
2. Утверждение изменений в уставе ОАО.
3. Реорганизация структурных подразделений.
4. Распределение фондов на 1997 г.
5. Перспективы развития ОАО на 1997 г.
6. Разное.

Начало регистрации акционеров в 10 часов. Справки по телефонам: (0622) 95-80-73, 95-56-57.

К сведению общественности

Открытое акционерное общество «Запорожский абразивный комбинат» обратилось в Национальную комиссию по вопросам регулирования электроэнергии с просьбой о выдаче лицензии на перепродажу электроэнергии субабонентам по регулированному тарифу.

Почтовый адрес: 330084, Запорожье, ОАО «Запорожский абразивный комбинат».

Телефон: (0612) 61-63-09.

Факс: (0612) 65-09-14.

Інформація про п'ятий випуск акцій

АБ «ТЕРНОПІЛЬ-КРЕДИТ»

Акціонерний банк «Тернопіль-кредит» як відкрите акціонерне товариство зареєстрований в Національному банку України 17 жовтня 1991 року (реєстраційний номер 41).

Місцезнаходження банку: Україна, Тернопіль, вул. Й. Сліпого,8.

Банк має 8 філій у районах Тернопільської області.

Банк є універсальною кредитною установою, що здійснює всі види діяльності згідно із Законом України «Про банки і банківську діяльність».

З моменту реєстрації адміністративні та економічні санкції на банк не накладались.

Банк постійно дотримується економічних нормативів, встановлених Національним банком України.

Зареєстрований та фактично сплачений статутний фонд банку становить 1100000 гривень. Загальними зборами акціонерів прийнято рішення (протокол № 22 від 18 грудня 1996 року) про п'ятий випуск простих іменних акцій кількістю 1300000 штук на суму емісії 1300000 гривень. Номінальна вартість однієї акції — 1 гривня для продажу 1.10 гривні за акцію.

Дивіденди на акції виплачуються за наслідками роботи банку щоквартально.

Акції розміщуються шляхом відкритої передплати з 30 грудня 1996 року по 30 червня 1997 року.

Передплату акцій п'ятого випуску можна зробити за адресою: 282000, Тернопіль, вул. Й. Сліпого,8. Довідки за тел: 22-30-93, 25-45-46, 25-38-24.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело о банкротстве ЧП «Ирина» (335000, Севастополь, пр. Октябрьской революции, 85, кв.10; р/с 468126, валютный счет 070912 в Югкомбанке).

Госналоговой инспекцией по Криворожскому р-ну возбуждены дела о банкротстве:

Общества с ограниченной ответственностью «Талан», юридический адрес: с. Вольное Криворожского района Днепропетровской области, ул. Мелиоративная, 1-А, код ОКПО 1930626, расчетный счет 2467961 в Центральном отделении АКБ Укрсоцбанка, МФО 305619, определение арбитражного суда Днепропетровской области от 24.04.96 г. по делу № 11-133/б (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1).

Общества с ограниченной ответственностью «Ревит ЛТД», юридический адрес: с. Кировка Криворожского района Днепропетровской области, ул. Кирова,1, код ОКПО 20297717, расчетный счет 1467467 в Госэксимбанке Украины, МФО 305619, определение арбитражного суда Днепропетровской области от 17.04.96 г. по делу № 11-126/б (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1).

Совместного украинско-российского предприятия производственно-коммерческая фирма «Коряжма ЛТД», юридический адрес: с. Вольное Криворожского района Днепропетровской области, ул. Мелиоративная, 1-А, код ОКПО 19345440, расчетный счет 3467818 в Центральном отделении АКБ Укрсоцбанка, МФО 305619, определение арбитражного суда Днепропетровской области от 24.04.96 г. по делу № 11-132/б (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1).

Малого предприятия «Гранит», юридический адрес: с. Вольное Криворожского района Днепропетровской области, код ОКПО 13423297, расчетный счет 6468005 в Центральном отделении АКБ УСБ Кривого Рога, МФО 305619. Определение арбитражного суда Днепропетровской области от 17.06.96 г. по делу № Б18-139 (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1).

Производственно-коммерческого предприятия фирма «Криворожпромэкспорт», юридический адрес: с. Лозоватка Криворожского района Днепропетровской области, код ОКПО 14360570, расчетный счет № 467892 в КБ Приватбанк. Определение арбитражного суда Днепропетровской области от 16.09. 1996 г. по делу № Б2-114 (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1).

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбудил дела о банкротстве:

1. МЧП «Ива», дело № 124/9б от 11.07.1996 г. (349200, Луганская область, Свердловск, кв. Пролетариат Донбасса, 52/12; р/с 468617 в Свердловском отделении Проминвестбанка, МФО 304472).
2. АОЗТ «Рубин», дело № 151/11б от 23.07.1996 г. (349200, Луганская область, Свердловск, ул. Комсомольская, 16; р/с 467854 в Свердловском отделении Проминвестбанка, МФО 304472).
3. МЧП «Пакс», дело № 174/9б от 26.09.96 г. (349200, Луганская область, Свердловск, пл. Дружбы, 1; р/с 609007 в Свердловском отделении Проминвестбанка, МФО 304472).
4. МЧП «Юпитер», дело № 193/9б от 17.10.96 г. (349200, Луганская область, Свердловск, ул. Гагарина, 78/4; р/с 468879 в Свердловском отделении АК АПБ «Украина», МФО 304212).
5. МЧП «Ремпром», дело № 266/10б от 10.09.1996 г. (349200, Луганская область, Свердловск, ул. Челюскина, 7/1; р/с 468808 в Свердловском отделении АК АПБ «Украина», МФО 304212).
6. Свердловского производственного управления по экологии регионального производственного объединения «Укруглеэкология», дело № 233/9 б от 5.11.1996 г. (349200, Луганская область, Свердловск, ул. К. Либкнехта, 9; р/с 205676 в Свердловском отделении Проминвестбанка, МФО 304472).

Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования.

Український культурний центр «Український дім» в Австрії

Щиро вітаємо громадян України з Новим роком і Різдвяними святами!

Сердечно дякуємо всім друзям «Українського дому», які підтримували нас у минулому році та надіслали нам поздоровлення. Сподіваємося на плідну співпрацю і розвиток дружніх стосунків у Новому році з усіма, хто готовий працювати для розквіту нашої Батьківщини!

З повагою

Др Марко Припхан

др. Марко ПРИПХАН,
голова Українського культурного центру.

UKRAINISCHES KULTURZENTRUM
«UKRAINISCHES HAUS» IN OSTERREICH
1050 WIEN POSTFACH 259
T/F 43/1/545 27 92
MOB. TEL. D 0663/972 88 54

Арбітражний суд Тернопільської області (Тернопіль, вул. Грушевського, 8) за позовом Державної податкової інспекції Бучацького району Тернопільської області порушив справи про банкрутство:

товариства з обмеженою відповідальністю спільної Україно-російської фірми «Кельт» (283245, Тернопільська область, Бучацький район, с. Сороки, розрахунковий рахунок 467715 в Бучацькому відділенні АКБ «Україна-Економіка»), справа № 1171/2;

фермерського господарства «Рахів» (283254, Тернопільська область, Бучацький район, с. Зубрець, розрахунковий рахунок 643801 в Бучацькому відділенні АКБ «Україна-Економіка»), справа № 962-6.

Кредитори та можливі санатори можуть звернутися до суду протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (252030, Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 11/277 про банкрутство Акціонерного товариства «Славутич» (Київ, вул. Пимоненка, 13, р/р № 329802 у Шевченківському відділенні Укрсоцбанку м. Києва).

Майнові претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються Арбітражним судом м. Києва в місячний термін з дня опублікування оголошення.

АО «Спецодежда», зарегистрированное распоряжением Горняцкого РИК г. Макеевки № 614/1 от 13.11. 1991 г., код ОКПО 13512693 сообщает о своей ликвидации.

Ликвидационная комиссия принимает претензии кредиторов на протяжении одного месяца со дня опубликования объявления в газете по адресу: Макеевка-10, ул. Советская, 1; тел. 5-22-47.

Київський міський центр професійної орієнтації населення г. домляє про свою ліквідацію.

Претензії приймає ліквідаційна комісія протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення, за адресою: 252100, Київ, пров. Будівельників, 5-а. Телефони для довідок: 554-78-18, 554-78-15.

Київський міський центр з організації професійного навчання незайнятого населення повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймає ліквідаційна комісія протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення за адресою: 252100, Київ, пров. Будівельників, 5-а. Телефон для довідок 554-78-48.

Арбитражным судом Харьковской области (310002, Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело №1111/7-54 о банкротстве ООО фирмы «АПРИ ЛТД», юридический адрес: Харьков, ул. Коломенская, 32, р/с 3467222 в филиале №1 АВУББ «Грант».

Арбитражным судом Харьковской области (310002, Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело №1756/7-01 о банкротстве ЧМФ «СКАРЛЕТТ», юридический адрес: Харьков, ул. Шекспира, 10, кв. 23, р/с 000468097 в ХОД АК УСБ «УКРСОЦБАНК», МФО 351016.

Жарт номера

Хто не вішає на вуха лапшу, той не п'є шампанського!

Мал. Петра СІГУТИ.

Сім мішків гречаної вовни

ХАЙ ЇЙ ГРЕЦЬ... ЗАРПЛАТІ

Андрій Максимович Грець одержав зарплату за місяць і... поклав її до банку.

—Де гроші? — спитала дружина.

—Затримують, — злукавив Андрій Максимович.

Через 30 днів Грець забрав свій вклад з процентами. Зарплату, як годиться, віддав жінці, проценти —кохащі.

Скажіть, будь ласка: якби Андрій Максимович був, скажімо, директором великого підприємства і йому заманулося затримати зарплату своїх підлеглих на місяць, чи вистачило б процентів, бодай, на невеличкий гарем?

ТРУБА

Маємо велику діжку і три труби. Однакові. Із однієї труби у діжку наливається, двома трубами виливається.

Скажіть, будь ласка: який, у біса, бюджет таке витримає?

Микола ВОЗІЯНОВ.

Фантастика

— Алло, це Валерій Агафонович Сидорчук?

— Він самий.

— Вам телефонують з центру управління космічними польотами.

— Фантастика!

— Товаришу Сидорчук, ви повинні нам допомогти!

— А я зможу?

— Зможете!

— Фантастика!

— Мало того, тільки ви й можете нам допомогти! На вас дивиться вся світова громадськість. Сподіваюся, ви розумієте, що за звичайним космічним польотом стоїть праця сотень тисяч інженерів, механіків, конструкторів, робітників?

— Розумію.

— Так-от: під загрозою зриву виконання програми стратегічної важливості.

— Фантастика!

— Валерію Агафоновичу, ми дуже просимо вас допомогти.

— Фантастика!

— Це ваші труси в рожевий горошок сохнуть зараз на подвір'ї на шворці?

— Мої.

— Негайно зніміть їх. Вони відвертають увагу наших космонавтів. Весь екіпаж не може відвести від них очей!

— Фантастика!

— Еге ж, фантастика! А те, що ви носите труси 94-го розміру, — це не фантастика?!

Олександр ПЕРЛЮК.

Назад – у тюрму Європи!..

Всі ми, колишні радянські, ще в колисці після слова мама вчилися вимовляти: царська Росія — тюрма народів. Щоб потім усе життя дивуватися, навіщо нам, малюкам, було знати про оту тюрму... І от тільки тепер, у пору зрілості, я нарешті збагнув, якою до без тями правильною була ота настанова, що, мов дороговказ, спрямовує нині всіх нас, українців, до порятунку. Адже саме завдяки отим першим знанням про брата нашого таки замерехтів у кінці тунелю смолоскип відродження після тріумфального прийняття України до членів Ради Європи.

Так-от прошу вас, дорогі співвітчизники, приготуватися в цю мить до сприйняття ідеї, яка мусить заполонити всі ваші прагнення та почуття у найближче історичне майбутнє.

Суть її полягає в тому, щоб примусити Раду Європи здійснити законне право народу України й визнати нашу Батьківщину тюрмою народів, а нашому звитяжному й багатостраждальному народові надати статус в'язнів Ради Європи. Це зобов'язало б авторитетну міжнародну організацію винайти кошти на утримання українських громадян у розмірі не менш як 10 доларів на добу, або 300 «зелених» на місяць, що набагато вище нинішніх наших жебрацьких доходів.

Ця, на перший погляд, божевільна ідея має, проте, міцне правове підгрунтя й багатоаспектні позитивні соціально-економічні наслідки і для України, і для самої Європи.

Справді, ми, українці, завинили перед Європою хоча б уже Чорнобилем. Але й неядерне отруєння спільного з Європою довкілля нашою екологічно недосконалою індустрією, можливо, не менше за масштабами згубних наслідків, ніж чорнобильське. Ми занехаяли славнозвісні на весь світ чорноземи й багато хто вже нарікає Україні, що через наше сільгоспнехлюйство світ не в змозі нагодувати всіх голодних. Та ще й наші співвітчизники бешкетують скрізь в Європі (і не тільки там): викрадають авто, грабують людей та сприяють контрабанді наркотиків. І нарешті, нові українці зухвало змагаються з новими росіянами у марнотратстві коштів на найпрестижніших курортах Європи, що викликає у європейських товстосумів законні сумніви щодо доцільності фінансової допомоги таким багатим країнам, як Україна, Росія, чи Арабські Емірати.

Гадаю, наведених злочинів достатньо, щоб на законній підставі міжнародний суд у Гаазі визнав винним і засудив весь український народ хоча б на декілька років ув'язнення у визнаній судом тюрмі Європи — Україні. При цьому, заради соціальної гармонії, як це й робиться в цивілізованому світі, всіх тих, хто не звик і не може існувати на тюремних триста баксів, можна випустити під заставу на волю, тобто за кордон.

Немає сумнівів, що знані європейські політики, соціологи, економісти-наглядачі швидко наведуть порядок у наших областях, містах та селах (тобто таборах, блоках та камерах) і навчать наш потенційно мудрий та працьовитий народ культурно жити й ефективно працювати. І тоді, не виключено, що нас усіх достроково звільнять як нову цивілізовану українську націю.

Не менше зиску матиме й Європа. Полегшено зітхнуть поліцейські, котрі нині збилися з ніг, розшукуючи вкрадені автомобілі європейців. (Самим потерпілим це, як кажуть, до лампочки — авто у всіх застраховані.) Припиняться й інші кричущі неподобства. Помітно очиститься довкілля. І, головне, в міру невідворотного економічного злету в тюрмі народів, нові українці прожогом кинуться у чергу інвесторів вкладати раніше награбовані у нас з вами капітали у наше з вами, громадяни, майбутнє.

Отака шляхетна й геніальна ідея осяяла мене відтоді, як силоміць перевели на дводенний робочий тиждень, і я від неробства став читати геть усе підряд, поки не надибав замітку про умови утримання в'язнів у країнах—членах Ради Європи. Як кажуть, не було б щастя, та нещастя допомогло. Свою пропозицію я як справжній патріот висуваю безкорисливо й присвячую майбутньому найбільшому святу в Україні — Дню приватизації. Якщо ця робота буде визнана достойною матеріального заохочення, прошу сплатити за мене тримісячну заборгованість по квартплаті. З огляду на відому економічну скруту в країні, просити виплатити зарплату вважаю неетичним та недоречним. Отож з гордістю виголошую новітнє гасло: Всі, як один, назад — у тюрму Європи, брати мої! Борімося і переможемо!

Юрій БОЛЬШАК.
Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Можемо ж, як схочемо!..

До кінця року зоставалося лише кілька днів. Зал муніципалітету заповнив промисловий генералітет —директори підприємств і закладів міста. Колись такі збіговиська були регулярними — партійне керівництво давало накачку з виконання плану, після ж приватизації відбувалися лише з приводу якихось подій. І нагода така трапилася: високий гість із столиці представляв нового, щойно призначеного голову адміністрації. Людину цю тут не знали — виплеснула його на поверхню чиясь невидима та потужна рука.

Новий видав кілька загальних фраз, що, мовляв, час покласти край балачкам і від слів переходити до справ. Затим, демонструючи діловитість, почав знайомитися з станом економіки, з чим заклади міста зустрічають Новий рік.

—Завод «Комбайн» — про[illegible] підприємство з випуску сільгосптехніки. Що робиться у вас?

—А що може бути? Стоїмо, — [illegible]двівся директор. —Немає збуту.

—Чому?

—Звісно, чому. Продукція дорога — село не в змозі купити.

—А чому дорога?

—Звісно, чому: сировина, комплектуючі, енергія, податки. Немає збуту — немає зарплати, людей відпустив без утримання.

—Так, добре, вірніше, нічого доброго, —констатував Новий. Підемо далі — завод «Катюша».

—Ми ж хто — оборонка. Працювали на союзний ВПК. Тепер усе, нема замовлень.

—А як щодо конверсії? Переходу на товари для народу.

—Зробили спробу. Освоїли випуск побутових м'ясорубок на твердому паливі потужністю одна тонна на хвилину.

—Ну і як?

—Не пішли. Нащо людям м'ясорубки, коли їм нема на що купити м'ясо.

—Ясно. Яке становище в електронщиків?

—Таке саме. Замовлень по оборонці нема.

—А ширужиток? Ви ж виробляєте телевізори.

—Вкриваються порохом на складах. Бо наші четвертого покоління дорожчі за «панасоніки» шостого.

—Прикро, прикро... А що діється в будівництві?

—А що може діятися? Промислових об'єктів не зводимо, житла для населення — теж. Місто не має коштів. Будуємо приватні котеджі, але це мізер. З шести наших трестів залишився один, кадри розбігаються хто куди.

—Печальний факт. А що доповість легка індустрія —швейники?

—Зашилися. В цьому році не працювали. Покупець зубожів — віддає перевагу закордонним обноскам у «секонд-хенд».

—Та-ак, куди не кинь — усюди клин, — зробив підсумок Новий. — Чи все ж таки... Кого ми ще не вислухали? Здається, вас? — звернувся до людини у чорному костюмі, котра скромно сиділа в останньому ряді. — У вашому закладі як справи?

—Нормально, — спокійно відповів той.

—Невже працюєте?

—Ще й як!

—Замовлень вистачає?

—Ледь справляємося.

—Навіть на експорт?

—Навіщо на експорт? У нас тут клієнтури вистачає.

—А як з робочою силою?

—Подвоїли штат і ще людей братимемо.

—Отже, гроші платите?

—І аванс, і получку, і премії за перевиконання. Ще жодного разу не затримали.

—Скільки?

—Не хочу казати — позаздрите.

—От бачите, товариші... вірніше, панове, — зрадів Новий. — Все ж таки можна! Якщо по-справжньому підійти до справи, як ось у нього. Попит зростає, тож і прибуток теж. Працівники забезпечені, а тому в колективі ніяких конфліктів. А як у вас щодо перспектив?

—Надійні, — підтвердила людина у чорному. — Без зайвої скромності скажу: якщо так піде й надалі, ми можемо впевнено дивитися у майбутнє.

— От якби в усіх так! — торжествував Новий. — Не лише місто, а й уся б країна вибралася з прірви. Ось у кого нам треба вчитися! Пропоную запровадити в нього школу передового досвіду. Чи це ваш виробничий секрет?

—Чому секрет? Наші двері широко відкриті для всіх. Навпаки, чим більше, тим краще.

—Даруйте, забув запитати: як зветься ваш заклад?

— Відомо як: фірма ритуальних послуг «Остання путь».

Савелій ЦИПІН.
Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 277688.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311001.